

palma

ODGOVORNO DO 8-KROGOV ODLIČNOSTI

V želji, da izboljšamo svoje delovne procese, se prilagodimo novim generacijam, tehnologijam, smo našli izzive v odgovornosti in se usmerili na vsak svojo pot do odličnosti. Ko stvari dobro potekajo, običajno ne razmišljamo o osebni **odgovornosti**, ko pride do težav, pa nezavedno skočimo v proces odgovornosti. Prva reakcija je, da iščemo zunanjega krivca za nastalo situacijo; če tega ne sprejmemo, naš um ponudi izgovore, kjer opravičujemo sami sebe, zakaj nekaj nismo naredili. Pri tem bi bilo pomembno le, da vemo, kaj pomeni odgovornost, in sicer da smo sposobni odgovoriti na težave, na katere naletimo vsak dan, da zmoremo poskrbeti za svoje stvari, za svoje vedenje in za ljudi okrog nas. Odgovornost nadgrajuje **predanost**, le redki ljudje so popolnoma predani svojemu cilju/delu, ki ga opravljajo; ta večina zagotovo vsakega posameznika vodi do njegovega cilja in ta posameznik se ne sme ozirati in primerjati z drugim, pomemben je le cilj. Pri tem upoštevamo naravne zakonitosti, druge in smo že v krogu **uravnoveženosti**, ki pomeni, da vse kar v življenju počnemo, postavimo v ravnotežje in ne zanemarjamo ciljev drugih na račun svojih ciljev. Na poti do cilja pogosto naredimo napake, napake so priložnost, da ugotovimo, kaj smo naredili narobe in kako bomo naslednjič naredili drugače, torej **napake vodijo k uspehu**. Če ni napak, ni učenja, in če ni učenja, ni napredka, in s tem ne dosegamo novih znanj in spoznanj. Pri tem nam pomaga govor/jezik, ki je močno orodje za doseganje pozitivne klime v razredu, med prijatelji, sodelavci, družino sosed, ... O moči besed so pisali že številni priznani strokovnjaki pri nas in v svetu, večinoma jih je izpostavilo tudi dejstvo, da izrečene besede lahko vplivajo na ljudi do konca življenja, zato je v naši šoli poudarjeno, da **govorimo z dobrim namenom**. Za besede, ki pridejo iz naših ust hote in nehote, smo povsem odgovorni sami. Govorimo odkrito, direktno, spoštljivo in s pozitivnim namenom. Da nam bo to uspelo preden spregovorimo, razmislimo, kaj bomo rekli, saj imamo vsi kdaj negativne misli, vendar jih ni treba vedno povedati, sploh če z njimi komu škodimo. Takšno ravnanje in razmišljanje nas vodi k **fleksibilnosti**, s katero dokažemo, da smo pripravljeni nekaj popraviti in spremeniti, saj s tem dosežemo bolj pozitiven rezultat. Ljudje hitro prepoznajo, kaj deluje, in so se pripravljeni spremeniti. V tem šolskem letu smo se na srečo, željo, interes osredotočili na sedanji trenutek in si skupaj rekli **to je to**.

Ravnateljica Nada Pignar, prof. RP

BRALCI, BRALKE!

Pred vami je že 12. številka, katera vam ponovno ponuja delček dela in življenja v šoli in vrtcu.

Raziskuj. Odkrivaj. Sanjaj.

Ljudje moramo imeti možnosti, da uresničimo svoje sanje.

Uredništvo časopisa

IZ VSEBINE

KULTURNA ŠOLA	2
PROMETNA KAČA, VARNO NA KOLO, POŠ	3
ŠVEDSKA	4
S STARŠI V MARIBOR,	
V ŽIVO NA RTV – NE SE HECAT	5
FINANČNO OPISMENJEVANJE	
FERI LAINŠČEK, DOMOVINA	6
VRTEC PONOČI	7
SKRIMO ZA ZDRAVJE	8
SRČKOV PLES	9
PRVI ŠOLSKI DAN	10
FORMATIVNO SPREMLJANJE IN	
MATEMATIČNE DELAVNICE TJA	11
PIKIN FESTIVAL	12
4. RAZRED SE PREDSTAVI	13
MI, 5. RAZRED	14
TO SMO MI, ŠESTOŠOLCI	15
SEDMOŠOLCI	16
8. RAZRED V RAKOVEM	
ŠKOCJANU	17
DEVETOŠOLCI	18
PLES	
ORMOŠKI MARATON	19
ZANIMIVOSTI	20

PRIDOBILI SMO NAZIV KULTURNA ŠOLA

Nаша šola se je prijavila na javni razpis Javnega sklada RS za kulturo za pridobitev naziva Kulturna šola. Postali smo kulturna šola in naziv lahko uporabljamo 5 let, do 31. 8. 2021.

Namen projekta je krepiti ustrezno kulturno vzgojo na osnovnih šolah ter ustvarjalnost mladih na različnih umetnostnih področjih, podpirati kakovostne dosežke mladih na kulturnem področju, spodbuditi izobraževanje mentorjev in organizatorjev v osnovnih šolah, ki se udeležujejo na ljubiteljskem kulturnem področju, motivirati šole, da postanejo žarišča kulturnih programov v lokalnem okolju z namenom promocije ustvarjalnosti, vseživljenjskega učenja in povezovanja.

Izkazati smo morali kulturno delovanje na vsaj petih področjih, in sicer: glasba, gledališče, lutke, folklor, ples, film in video, literatura, likovna in fotografska dejavnost, varovanje kulturne dediščine.

Pomembno je, da je v kulturno delovanje vključeno večje število učencev in učiteljev; da se dejavnosti izvajajo izven pouka, da šolske skupine redno sodelujejo na revijah, srečanjih, festivalih in tekmovanjih, namenjenih predstavitvi, primerjavi in vrednotenju dosežkov; redno prirejajo kulturne dogodke, namenjene učencem, staršem in širši javnosti.

PRIREDITEV V LJUBLJANI

V četrtek, 21. maja 2015, smo se odpeljali v Ljubljano, kjer smo se najprej udeležili javne tribune.

Potekala je v Stari elektrarni, vodil jo je Boštjan Gorenc – Pižama. Je multitalent, ki ustvarja z besedami.

Rdeča nit okrogle mize je bila DRUGAČNI USPEŠNI, sporočilo poslušalcem pa, da lahko kljub oviram dosegamo presežke na področju kulture.

Potem smo se odpravili na ogled institucij v Ljubljani. Mi smo si ogledali Dramo, drugi pa so obiskali galerijo, Muzej umetnosti, Narodni muzej Slovenije, RTV Slovenija, Lutkovno gledališče Slovensko filharmonijo, Cankarjev dom in druge. Je

Dan smo zaključili na Ljubljanskem gradu s svečano podelitvijo nazivov. Naziv Kulturna šola si je pridobilo 54 osnovnih šol.

Po svečani podelitvi je sledilo druženje na koncertu.

Nejc Vajda in Zala Gorjak

PREDSTAVILI SMO SE POSLUŠALCEM

Med šolskim letom dejavnosti, delo in življenje v šoli ter v obšolskih dejavnostih predstavimo na Radiju Prlek, in sicer smo posneli tri otroške radijske oddaje. V živo pa so nas povabili tudi na Radio Ptuj, kjer smo se poslušalcem s ponosom predstavili z delom v šoli, s projekti, prav tako smo predstavili, kako smo si pridobili naziv Kulturna šola. Novinarica nas je večino časa spraševala o branju, kaj radi beremo ter o glasbi, kaj danes mladi poslušamo, prav tako pa o preživljanju našega prostega časa.

Mateja Vidovič

PROMETNA KAČA

Že tri leta smo vključeni v projekt *Prometna kača*, v okviru katerega en teden prihajamo v šolo peš. Cilj projekta je bil ozaveščanje otrok o nevarnostih izpušnih plinov za okolje, hkrati pa smo želeli poskrbeti za kakovost bivanja in zdravje. S tem vzpodbujamo zdrav življenjski slog in druženje med mladimi brez družabnih omrežij – kot nekoč, in medgeneracijsko druženje. Projekt so podprli vsi starši, vsi delavci OŠ Ivanjkovci, Občina Ormož, Policijska postaja Ormož, ivanjkovski gasilci, upokojevci in seveda Krajevna skupnost Ivanjkovci. Določene so bile zbirne točke, kjer smo se učenci zbrali in v spremstvu učiteljev, upokojevcev, gasilcev in staršev odpravili proti šoli. En dan se nam je na poti proti šoli pridružil tudi župan občine Ormož, gospod Alojz Sok. Bil je navdušen; med potjo je učencem pripovedoval svoje prigode, ko je še sam hodil v šolo peš. Anketa med učenci je pokazala, da smo v 89 % v šolo prihajali peš. 87 % učencev se dobro zavedamo, da smo na ta način varovali Zemljo in prispevali k zmanjšanju ogljikovega dioksida. Učenci višjih razredov so pri izračunu ugotovili, da je bilo v petih dneh 612,5 kg CO₂ manj v zraku. Učenci smo v anketi v 92 % izrazili željo, da ta projekt izvajamo vsako leto.

Neli Balazek in Ema Hergula

Alen Vincetič: »RTV Slovenija nas je povabila v oddajo *Dobro jutro*, kjer smo predstavili projekt *Prometna kača* in povedali, kako v šolo prihajamo peš in kaj nas po poti družijo. V oddaji smo bili jaz in Megi Repec ter ravnateljica Nada Pignar in mentorica projekta Saša Veler. Na RTV Slovenija so nas lepo sprejeli ter nas poslali v masko. 10 minut pred oddajo, ki je potekala v živo, so nam povedali, kako bo pogovor potekal. Bilo je vse polno kamer in luči. V začetku smo imeli malo treme, vendar je med pogovorom izginila.«

VARNO NA KOLO

V 5. razredu smo pod mentorstvom učiteljice Saše Veler sodelovali v projektu *Varno na kolesu*. Pripraviti smo morali priročnik z opisom poti za kolesarjenje. Na izlet smo se odpravili skupaj s starši, učiteljico Sašo, ravnateljico, učiteljem Andrejem in hišnikom Sandijem, ki je skrbel za tehnične težave. Imeli smo veliko moči, veselja in pričakovanj o novih doživetjih. Po poti smo se ustavili pri sošolcu Roku, kjer nas je njegova mama lepo pogostila. Nabrali smo si novih moči, s polno kondicije in dobre volje smo odkolesarili naprej. Ustavili smo se še pri sošolcu Maju in se še tam okrepčali. Pri sošolki Lei pa smo si ogledali živali in jahali konja.

V Ljubljani smo se udeležili zaključne prireditve. Najprej smo poslušali predavanje o varni vožnji s kolesom. Sledila je razglasitev desetih najboljših šol. Med njimi smo bili tudi mi. Nestrpno smo pričakovali razglasitev od 10. mesta pa vse do 1. mesta. 10. mesto...9. mesto...8...7...6...5...4...3...2. mesto... 1. mesto OŠ IVANJKOVCI. Takšno presenečenje in navdušenje je vrelo iz nas, da smo kar osupnili. Proslavili smo s torto, ki smo jo razdelili med vse tekmovalce. Prejeli smo bon v vrednosti 500 EUR, majice, kolesarke čelade, odsevnike in zvezke. Nagrade smo bili zelo veseli, še bolj pa tega, da nas v šoli vzpodbujajo, da sodelujemo pri različnih projektih.

Anja Lazar in Rebeka Viher

S POŠ-EM V MARIBOR!

V delavnicah smo se učili osnov cheerleadinga in odšli v Maribor. Ogledali smo si nogometni stadion Ljudski vrt. Spoznali smo tudi nekaj nogometašev, ki so se nam podpisali na roke in majice. Pozdravil nas je kapetan NK Maribor Marcos Tavares. Dobili smo tudi darilo. Spoznali smo kulturne značilnosti mesta, se sprehodili skozi park in si ogledali Akvarij-Terarij.

Luka Lesjak

STROKOVNA EKSKURZIJA NA ŠVEDSKO

Strokovni delavci šole smo tudi lani spoznavali tuje šolske sisteme. Ob koncu poletnih počitnic, od 20. 8. 2015 do 23. 8. 2015, se nas je deset odpravilo v švedsko prestolnico, v Stockholm. Povezali smo se s tamkajšnjim društvom Slovencev in gospo Danni Stražar, ki nam je uredila obisk osnovne šole. V društvu so zelo aktivni in si prizadevajo za krepitev stikov Švedske s Slovenijo in ohranjanje slovenske kulture ter jezika na Švedskem.

Obiskali smo javno osnovno šolo Blommensbergsskolan v severovzhodnem delu Stockholma, v čudoviti okolici ob jezeru Trekanten. V tednu našega obiska so ravno začeli z novim šolskim letom. Toplo so nas sprejeli. Na začetku nam je ravnateljica šole predstavila značilnosti švedskega osnovnega šolstva. Tudi tam je osnovna šola devetletka. Prevladujejo javne šole, nekaj je tudi privatnih. Šolo otroci začnejo obiskovati, ko so stari šest let. Prej lahko obiskujejo vrtnice, 95 % švedskih otrok obiskuje vrtec zadnje leto pred vstopom v šolo. Javna osnovna šola na Švedskem je popolnoma brezplačna. Brezplačni so prevozi v šolo, učbeniki, ekskurzije, malica itd. Delno se financirajo iz državnih, večinoma pa iz občinskih sredstev. Predmetnik je podoben slovenskemu. Od 1. do 9. razreda so na njem švedščina, angleščina kot 1. tuji jezik, matematika, naravoslovni in družboslovni predmeti, umetnost, glasba in šport, od 6. razreda naprej pa 2. tuji jezik, največkrat nemščina. Do petega razreda je opisno ocenjevanje, številčno ocenjevanje je od 6. do 9. razreda. Imajo šest ocen: A, B, C, D, E in F. A je odlična ocena, nezadostna ocena je edino F. Nacionalni preizkusi znanja so v 3., 6. in 9. razredu.

Blommensbergsskolan obiskuje okrog 560 učencev od 6. do 9. razreda, strokovnih delavcev pa je 47. Učenci v šole prihajajo iz vsega Stockholma, saj je tam celo mesto

en šolski okoliš in lahko izbirajo med številnimi šolami, prednost pri vpisu pa imajo vendarle učenci iz bližnje okolice. Veliko delajo na promociji šole. Učenci in učitelji se večkrat letno predstavijo staršem in širši javnosti. Aktualnosti na šoli sproti objavljajo tudi na svoji spletni strani. Učenci so v veliki večini švedske narodnosti, imajo izjemno dobro izobrazbeno in socialno strukturo staršev.

Šola deluje v stari šolski zgradbi, vendar zelo dobro opremljeni. Imajo specialne učilnice za pouk naravoslovja, družboslovja, jezikov, tehnike in gospodinjstva. Velik poudarek dajejo umetnosti. Za to imajo odlične pogoje, saj so nam pokazali posebne učilnice za glasbo, likovno umetnost in gledališko igro. Vsak učenec se uči igrati vsaj en glasbeni instrument. Velikokrat imajo pouk zunaj na šolskem dvorišču, zelenici ali v parku, kar smo videli tudi med našim obiskom. Tudi telovadijo čim več na prostem. Pred šolo je skaterski park, poleti plavajo v jezeru pri šoli, pozimi pa se na jezeru drsajo, veliko kolesarijo...

Šolska ura traja 50 ali 60 minut. Imajo veliko projektne dela. Zelo spodbujajo nadarjene učence in učence z učnimi težavami, ki jim pomagajo 4 učiteljski asistenti. Zadnja leta učenci dosegajo zelo dobre učne dosežke. Zanimivo je, da ima ravnateljica kar 4 pomočnice, vsaka je odgovorna za eno generacijo učencev, še ena pomočnica pa za tehnično osebje.

Na ekskurziji smo si tudi ogledali glavne znamenitosti Stockholma. Slikovito mesto leži ob Baltskem morju in na številnih otočkih jezera Mälaren, od tod tudi ime »severne Benetke«. Obiskali smo živahno ulico Drottninggatan, stari del mesta Gamla Stan, kjer so kraljeva palača, švedski parlament in stare ozke ulice, se sprehodili po promenadi Baltskega morja in jezera Mälaren do mestne hiše in se z ladjo odpeljali do baltskega otočka Fjärdarholmarna, kjer smo nekateri tudi malo zaplavali v morju, ki je imelo okrog 20 stopinj.

Na obisku šole na Švedskem smo dobili vpogled v njihovo osnovno šolstvo, šolsko delo in vsakdan. Lahko smo primerjali našo in švedsko osnovno šolo. Ugotovili smo veliko podobnosti pri kakovostnem delu z učenci in opremljenosti šol. Če vemo, da skandinavske šole v svetovnem merilu sodijo med najboljše, smo lahko toliko bolj zadovoljni, da smo primerljivi z njimi.

Boštjan Rajh, prof.

S STARŠI V MARIBOR

Učenci, starši in zaposleni smo že tretje leto skupaj izvedli kulturni dan dejavnosti in se v prazničnem decembru odpeljali v Maribor. Razdelili smo se v tri skupine po triletnih.

Učenci od 1. do 3. razreda so si v kinu Udarnik ogledali animirane filme s festivala Mali slon ter kasneje ustvarjali v delavnici. Učenci so povedali, da so si ogledali tudi filme, ki so bili ustvarjeni drugod po svetu. Učenci 4-6 razreda so obiskali Umetnostno galerijo. Ogledali so si fotografsko razstavo znanega mariborskega fotografa Ivana Dvoršaka. Učenci so sprva, ko so zagledali črno-bele fotografije, bili malo skeptični, ali bo to sploh zanimivo. Ker pa je gospa zelo dobro vodila in predstavila razstavo, so učenci bili presenečeni, kaj vse so lahko videli, kaj vse je želel s fotografijo sporočiti. Tudi učiteljica Zdenka, s katero sva se pogovarjali, je povedala, da je bila pozitivno presenečena nad vodenjem razstave, da je veliko novega izvedela o fotografiji. Prav tako je bila navdušena nad praznično okrašenim Mariborom.

Učenci 7.-9. razreda smo si ogledali l. gimnazijo Maribor in Impro ligo. Dijaki so izvedli gledališko improvizacijo na aktualne dogodke. Vključeni smo bili tudi učenci.

Ob koncu smo si ogledali znamenitosti Maribora pod vodstvom učenk devetega razreda. Vsi skupaj smo še obiskali Miklavžev sejem. Polni vtisov smo se vrnili v Ivanjkovce.

Iva Simonič in Zala Gorjak

V ŽIVO V ODDAJI NE SE HECAT

Na podlagi prijave lanskega 5. razreda in njihove razredničarke Saše Veler na razpis 20 za 20, ki ga vodi slovenski bobnar Marko Soršak Soki, smo bili povabljeni, da si v živo ogledamo televizijsko oddajo **NE SE HECAT**. Učenci 5. razreda so s sabo povabili še učence 6. razreda. Pridružile so se tudi učenke, ki so obiskovale izbirni predmet šolsko novinarstvo. Za darilo smo prejeli električno kitaro in kohon.

Izpred šole smo se odpravili pozno popoldne, polni pričakovanj. Na RTV Slovenija so nas prijazno sprejeli, nam dodelili sedeže, povedali, kdaj ploskamo in podobno. In končno, oddaja se je začela. Komaj smo čakali, da bomo v živo videli Bineta Volčiča, Marka Soršaka - Sokija, Nino Osenar in Borisa Kobala. Marko Soršak - Soki je v projektu 20 za 20 šoli Ivanjkovci podaril kitaro in kohon. V šoli smo zelo veseli, ker ju lahko uporabljamo pri pouku in pri nastopih.

Dobrodelni projekt bobnarja Marka Soršaka - Sokija se je pričel ob 20-letnici njegovega bobnarskega udejstvovanja - posnel je dokumentarno-glasbeni DVD „20 za 20“ in k sodelovanju povabil 20 slovenskih bendov!

»Ne more biti vsak bobnar, ne more biti vsak varilec.

Vsak pa lahko doseže svoj cilj, ki je popolnoma oseben.«

Nekje sredi Anglije je 'poštekal', da 20 let bobna. »Vau!« Pogledal je, kaj je v 20 letih naredil in se odločil, da bo s svojimi dejavnostmi in z imenom to poskušal obnoviti za neko dobro, da nekaj prispeva. Tako se je odločil, da bo »neklasično dobrodelen«. Z dobrodelnostjo je pospešil razvoj glasbene kulture pri tistih, ki imajo moč, da vplivajo na druge, konkretno osnovne šole. Torej, tisti učitelji, ki želijo svoje otroke podpirati v glasbenem ustvarjanju, tisti bodo dobili glasbila zastoj. Vse več se jih priključuje projektu, mu zaupa. Prav tako smo mu zaupali mi, sedaj smo ponosni, sebi v prid izkoriščamo to in se razvijamo na glasbenem področju.

Sara Drobnik in Petra Toplak

FINANČNO OPISMENJEVANJE

Revija Moje finance v sodelovanju z zunanjimi neodvisnimi strokovnjaki že nekaj let uspešno usposablja mentorje in vodi projekt *Mladi in denar*. Tako smo letos v interesno dejavnost na šoli vključili tudi naše učence 8. in 9. razreda.

Finančna pismenost in upravljanje z denarjem sta dandanes dejavnosti, ki zadevata vse nas in s katerima se srečujemo na vsakem koraku. Prav zato se nam zdi pomembno, da o tem seznanimo in podučimo tudi naše učence. Krožek je zasnovan tako, da učence seznanimo z osnovami gospodarstva z denarjem, obenem pa učencem približamo finančno pismenost, in s tem samozavest pri sprejemanju ustreznih finančnih odločitev v bodoče.

Tina Turin Puklavac

OBISKAL NAS JE PISATELJ FERI LAINŠČEK

...Ljubezen. Svoboda. Da si ti ti. Tovarištvo – kar si naredil za druge, si storil zase; brez tega si na tem svetu sam... Od 1. do 6. leta se zgodi vse, kar barva tvoj pogled na svet, v tem času dobiš očala, skozi katera gledaš na svet...

Ob zaključku bralne značke nas je obiskal Feri Lainšček, ki nam je podelil priznanja za opravljeno bralno značko. Pripovedoval nam je zgodbe o ciganih in svojem otroštvu. Zgodbe so bile zanimive in malce žalostne. Pevski zbor mu je zapel pesem »Ne bodi kot drugi«, za katero je besedilo napisal sam. Klara mu je podelila rože in se mu zahvalila za prihod na našo šolo. Najbolj nas je ganila zgodba o malem cigančku: Feri je dobil novo torbo in so mu rekli, da je nepremočljiva. Sam je poskusil potopiti torbo v vodo in se je močno premočila. Doma so ga vprašali, kaj je narobe z njegovo torbo. Rekel je, da jo je mali cigan vrغل v vodo. Ferijev oče je šel k cigančkovemu očetu in ta je cigančka s pasom po ta zadnji. Naslednji dan je Feri vprašal cigančka, zakaj ni povedal očetu, da ni res. Ta je odgovoril, da če bi povedal, bi bil tepen tudi Feri. »Biti pravi tovariš je pomembnejše od resnice«. Zaradi tega dogodka Feri Lainšček piše romane o ciganih. Razložil nam je tudi, da je diskriminacija glede na narodno pripadnost odveč. Vsi smo s srečanja odšli polni novega znanja in spoznanj o svetu in življenju. Feri je bil vsem zelo zanimiv, vseh, nekaterim je bil tudi dober sogovornik, vsem pa zelo dober pisatelj.

Klara Slavinec in Maša Puklavec

KAJ UČENCEM POMENI DOMOVINA?

NIK KOLBL IN SAMUEL CVETKO: »Naša domovina je Slovenija. Kljub temu da je majhna, je čista, varna, zanimiva in bogata z naravnimi bogastvi. Takšno moramo tudi spoštovati, ceniti, imeti radi in jo ohranjati lepo in čisto. Vsaka država ima svojo kulturo, navade in jezik, in to moramo ohraniti.«

JULIJA ŠTIH GROF: »Domovina mi pomeni vse. Vsi gozdovi in vse reke.«

NIKA KOSEC in AMADEJA FAJFAR: »Domovina je krasna, ker je moj dom. Krasno je to, da je srečen in vesel. Res je lep moj dom. Rada ga imam. Moj dom je varen in tople.«

KATJA TRSTENJAK: »Domovina je okolica in narava. To so gore in reke, to je burja. To so gozdovi, to so živali in ptice, ki pojejo.«

KAJA MAR, DOMOVINA

Slovenija je moj dom in tu ostala bom.
Tu mi je vseč, ker revni nismo,
in ker večkrat dobimo veliko pismo.
Rada imam svojo družino,
ker smo jo ustvarili z bližino.
V naši državi so mi vseč živali vse,
najrajši pa imam konje in pse.
Vseč mi je tudi narava,
in jo ohranjam, da bo ostala zdrava.
To opis Slovenije je,
potrudimo se, da tako ostalo bo vse.

MIHA PUČKO, PESEM O DOMOVINI

Domovina je dom,
in Triglav, pa tudi Peter Prevc in mama ter ata.
Domovina se prične z domom.
Domovina je smeh, smeh se prične s tabo.
Otrok je mamin smeh.
Mama pa je otrokova domovina.

ŽANA DOKL JARC: »Beseda domovina pomeni, da si se tam rodil in si tam doma. Jaz sem v Sloveniji. Slovenija ima morje, planine, ravnine, hribe, kmetije, vasi, mesta in šole. Ima glavno mesto Ljubljano. Moja najljubša kraja sta Maribor in Žerovinci, ker sem se v Mariboru rodila, v Žerovincih pa stanujem.«

KATJA PUČKO: »Domovina je tam, kjer se počutim doma. Vsi moramo skrbeti, da nam bo lepo, med seboj si moramo pomagati, se vzpodbujati, biti prijazni eden do drugega, in tako bomo lahko živeli mirno. Uspelo nam bo.«

NINA GRAŠIČ: »Domovina je moje otroštvo, moji spomini.«

KLARA VIDOVIČ, DOMOVINA

Domovina je Slovenija.
Domovina je moj dom.
Domovina je tvoj dom.
Domovina je dom.
Domovina je Slovenija.
Domovina je svet.
Domovina je vse.

ANIKA ŽLIČAR, MOJA DOMOVINA

Naša domovina, Slovenija,
tako kot pod morjem Oceania.
Tako lepa in zelena, dežela, ki ni lena.

Naša zastava, bela, modra in rdeča je,
tako kot njen grb sveti se.

Himna naša v ponos nam je,
France Prešeren napisal jo je.

MOJA DOMOVINA

Slovenija, moja domovina,
lepa krasna pokrajina...
Imaš gore in gradove,
reke, sadovnjake in gozdove,
polja, na gričih vinograde.
Si biser čiste narave,
ponosni smo nate
in na nas, korenjake,
ki skrbimo zate,
da te čujemo in ohranimo.

Moja vas ima vinograd
ima čar in vesele ljudi,
ki jih zlahka imaš rad,
saj ti vedno nudijo kaj za pod zob
in te nikoli ne odpošljejo praznih rok.

Zato ostani zdrava, moja domovina,
mili moj slovenski kraj!
Si prekrasna in edina
zame si edini raj.

KATJA DOGŠA, KLARA CIMERMAN
IN ŠPELA TRSTENJAK

POKUKALI SMO, KAJ SE DOGAJA V VRTCU PONOČI

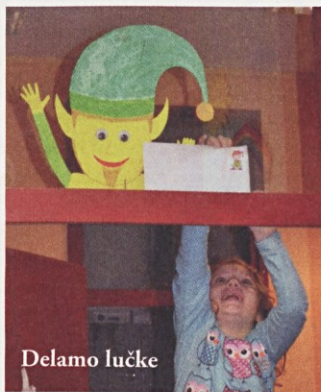
V našem vrtcu smo se letos prvič odločili organizirati prenočevanje za otroke.

Izvedli smo ga v petek, 18. decembra 2015, in povabili otroke skupin Mavrice in starejše otroke skupine Sončki. Kaj pa smo počeli?

Teo: »V telovadnico smo šli z lučkami, kjer smo se igrali in vadili za Božička.«

Andraž: »Po dimniku smo se dol peljali, plezali smo po lestvah, skakali smo na blazino, plezali smo po strehah, zavijali smo darila.«

Lena: »Skakali smo in skočili na blazino, da smo vadili, kako skoči Božiček na sani.«

Vadimo za Božičke

Delamo lučke

Anže: »Ko je škrat prišel, ga je Bono našel in je Lena pismo vzela dol in je Mija odprla pismo in potem ga je Kaja prebrala in so rekli, da moramo lučke sami narediti in potem smo šli z lučkami po zaklad.«

Bono: »Delali smo lučke. Vzeli smo si lončke, pa smo si vzeli lepilo, pa smo gor papir nalepili na lončke potem pa smo šli ven in vzgojiteljice so vsakemu prižgale svečko.«

Nina: »Lučke smo delali, da smo palčke iskali.«

Nejc Be.: »Šli smo v naš gozd. Zunaj je bila tema. Na ulici so bile prižgane luči.«

Lana Šu.: »Ko smo šli zaklad iskat, smo našli »kufer«.

Žan: »Tudi jaz sem nesel zaklad in Nik. Bil je težek. Sem ga lahko nesel.«

Timea: »Mi smo z lučkami iskali zaklad.«

Mia: »Ko smo zaklad prinesli nazaj, ga nismo mogli odprti. Pa smo rekli: »Zaklad, zaklad, odpri se!« Pa se ni. Pa smo še enkrat rekli.«

Mojca: »Zaklad se je odprl, ko smo zapeli pesmico o dedku Mrazu.«

Nika: »Tema je bila pa smo našli zaklad. Notri so bili bonboni in škratki Spančki.«

Kristjan: »Iz zaklada sem si izbral modrega palčka Spalčka in bonbon.«

Mija: »Sladkarije so mi bile dobre. Palčki so mi bili lepi. Jaz imam vijoličnega.«

Nejc Ba.: »Jaz sem za večerjo pojedel veliko špagetnih pošasti in polno ketchup.«

Jedli smo v šoli. Ker kuharja ni bilo in ker smo si v igralnici naredili spalnico, tam nismo mogli jesti.«

Lana Šu.: »Ko smo špagete notri v hrenovke napikali, so špageti bili ravni in trdi. Ko so se skuhal, pa so bili mehki in tak dol postavljeni. Tako kot lasje.«

Nik: »Mi smo natakili špagete skozi hrenovke. Potem je vzgojiteljica Darinka skuhala večerjo.«

Katarina: »Jedli smo omako, špagete, še eno omako, pa kruh in pili čaj.«

Naya: »Pižame smo si oblekli, brisače vzeli, umili zobe in smo šli spat.«

Vzgojiteljica je pravljico povedala in lučko je imela.«

Aneja: »Ko smo pogledali risanko, smo šli spat. Vzgojiteljica je brala pravljico.«

Tiana: »Rabili smo veliko prostora, da smo lahko dali ležalnike v skupini Mavric, da smo lahko vsi spali.«

Lana Št.: »Vsi smo zaspali in je vzgojiteljica vse luči ugasnila, edino v kuhinji ne, ker je pozabila ugasniti luč.«

Teja: »Vzgojiteljica nam je prebrala zgodbiico, potem pa smo otroci zaspali.

Otroci smo se zbudili in so mamice

Nekateri pa se nam niso mogli pridružiti. Ob ogledu fotografij so se odločili, da naslednjič ne bodo manjkali.

Rok: »Tu, kjer je palček imel v roki pismo, to mi je najbolj všeč.«

Simon: »Všeč mi je, da je Lena vzela od palčka pismo.«

Timotej: »Všeč mi je, da so odprli pismo in pogledali, kaj je notri.«

Jaš: »Jaz bom tudi v vrtcu spal. Všeč mi je to.«

Vzgojiteljici Mihaela Vočanec in Barbara Mar

V SKUPINI »ŽOGIC« SKRIBIMO ZA ZDRAVJE

Vzgoja za zdravje je pomemben in nepogrešljiv del našega dela v vrtcu. Pri tem je seveda potrebno upoštevati njene zakonitosti kot dinamičen proces učenja. Namen vzgoje za zdravje je informirati in motivirati posameznika ali skupino k skrbi za svoje zdravje. Skrb za dobro počutje in zdravje otrok je ena izmed zelo pomembnih nalog vseh zaposlenih v vrtcu Ivanjkovci, pri tem nam pomagajo starši in skupaj skrbimo za ohranjanje zdravja otrok, za preprečevanje širjenja bolezni in za varnost bivanja otrok v vrtcu.

Z različnimi dejavnostmi pa omogočamo posamezniku pridobivanje znanja, oblikovanje stališč in vedenj za zdrav slog življenja.

Te dejavnosti so:

- Otroke vsakodnevno navajamo na zdrav stil življenja. V tem obdobju se otroci začnejo zavedati svojega telesa, rasti, razlik med spoloma. Ker so pridobljene navade v otroštvu popotnica za življenje, je naša skrb, da otrok spoznava kaj potrebuje sam in druga živa bitja za življenje ter ohranjanje in krepitev zdravja, pravilno osebno higieno, varno in spodbudno okolje.
- Gibanje in igra sta primarni otrokovi potrebi in pomembna dejavnika za ohranjanje zdravja otrok, zato otrokom vsakodnevno omogočamo in jih spodbujamo, da z različnimi dejavnostmi (jutranje razgibavanje, vadbene ure, rajalne igre, sprehodi...) v igralnici in na prostem in ob različnih vremenskih pogojih razvijajo svoje gibalne sposobnosti.
- Vsakodnevno poskrbimo, da so bivalni prostori vrtca dobro prezračeni in kvalitetno očiščeni.
- Velik poudarek dajemo tudi zobozdravstveni preventivi – vsak mesec nas obišče sestra Pavla Govedič iz ZD Ormož in nas seznaja s pomenom zdravja zob že v otroštvu.
- Strah pred zdravnikom odpravljamo z obiskom diplomirane medicinske sestre Sabine Dragarič iz ZD Ormož. Otrokom na njim primeren način prikaže preko ljubkovalnih igrač obisk pri zdravniku, nudenje prve pomoči ob boleznih in poškodbah.
- V primeru večje obolelosti otrok v vrtcu se poostrijo higienski ukrepi – higiena rok, razkuževanje igrač, kljuk, prostorov.
- Otrokom nudimo zdravo hrano in veliko sadja.

Ker otroci nenehno opazujejo odrasle in se od nas učijo in nas posnemajo, je prvotnega pomena, da smo odrasli vzor otrokom tudi v pridobivanju dobrih zdravstveno-higienskih navadah, ki nas vodijo k zdravju našega telesa.

Otroci so povedali:

- jemo veliko sadja (hruške, jabolka, pomaranče, kivi, banane...);
- uživamo zelenjavo;
- zapiramo vrata, da nam ne piha;
- moramo si roke umiti;
- Brišemo nosove;
- umazane robčke nosimo v koš;
- gremo ven na sprehod;
- veliko telovadimo v telovadnici;
- imamo se radi in se veliko smejimo.

Vzgojiteljici Slavica Kosec in Milena Školiber

SRČKOV PLES

*...Valentinovo, katerega simbol je srce, ima pozitivno sporočilo vrednost - to je ljubezen.
Pa čeprav izvira iz daljnih krajev in dežel, ga je vredno praznovati...*

Otroci se ob podobnih dejavnostih učijo prepoznavati svoja čustva, jih izražati, tako pozitivna kot negativna, in se učijo obvladovati negativna čustva. Otrok se uči prepoznavati čustva pri drugih, si razvija empatijo ali drugače rečeno sposobnost vživljanja v drugega - razvija si čustveno inteligenco, ki šteje za eno najpomembnejših osebnostnih lastnosti.

Vzgojiti si želimo čuteče, odporne in čustveno trdne otroke. Želimo si tudi, da bi imeli dobro samopodobo, da bi se dobro znašli v svetu in bili dolgoročno uspešni. Odrasli z razvito čustveno inteligenco je s svojim ravnanjem otroku največji vzgled. Otroci zelo uživajo v dejavnostih, katerih se udeležijo vsi otroci našega vrtca od najmlajšega do najstarejšega. Še posebej, če je to **srčkov ples**.

V predhodnih dejavnostih je vsak otrok po svojih sposobnostih in zmoglostih izdelal srce za svojega prijatelja. Ob izbiri enakih srčkov so tako nastali pari, ki so uživali v plesu ob otroški zabavni glasbi. Med plesom so se pozneje oblikovale manjše skupine, srčke so si otroci za spomin odnesli domov.

Vzgojiteljici Darinka Tinko in Lidija Janežič

OTROCI SKUPINE »SONČKI« SO SE LIKOVNO IZRAŽALI NA TEMO LJUBEZEN IN PODALI ZANIMIVE IZJAVE

NIK: Ata in mamo imam rad. Plesal sem z Rokom, ki je moj prijatelj.

GAL: Najrajši imam mamico, ata in bratca Tilna. Timotej je moj prijatelj.

TIMEA: Atija pa babico pa dedka pa mamo imam rada. Od Sončkov imam rada Nika.

TIM N.: Timeo imam rad.

NEJA: Mamo imam rada, tudi atija. Niko imam rada.

ANEJA: Torta je sladka. Ata je dal mami poljubček, ker ima rojstni dan. Nika je moja in Katarina.

MITJA: Rad imam atija pa mamo pa Tosja, dedka, babico pa Nejca. Vzgojiteljico imam rad.

KATARINA: Ata in mama, rada vaju imam. Imam rojstni dan, štiri svečke.

NIKA: Srček bi rada dala mami. Timeo imam rada in Katarino.

GREGA: Srček mi bije za Stello, za Tima Štamparja, za babico in Mateja.

ROK: Mamo imam rad. Stella je moja prijateljica.

TIMOTEJ: Rok. Gal. Sta moja prijatelj.

LUCIJA: Ata, mamo, babico, dedka mam rada.

MIA: Nejo imam rada

TIAN: Srček je za mamo. Katarino imam rad

ALEKS: Rad imam atija, mamo, medvedka.

TIM Š.: Risbica je za Grega.

STELLA: Mama je zaljubljena v atija. Timeo imam rada.

ANEJ: Rad imam Anžeta, atija, Domna pa mamo.

ŽAN: Rad imam, mamo, Mio in Lucijo.

MOJI SPOMINI NA PRVI ŠOLSKI DAN

Bliza se konec šolskega leta, vendar se še vseeno dobro spomnimo zelo pomembnega dne - DNEVA, KO SMO PRVIČ VSTOPILI V NAŠO ŠOLO IN POSTALI PRVOŠOLCI. Ali je bil za učence prvega razreda res poseben dan? Kakšni so njihovi spomini? V šoli smo z učiteljicami Klavdijo Petrovič in Terezijo Lukman podoživljali prvi šolski dan; skupaj s svojimi starši pa smo zapisali svoje spomine:

Matija Kosec: »Zelo sem se veselil svojega prvega šolskega dne. Tega dne sta šla z mano v šolo mama in ata. Bilo mi je super, ker smo tega dne jedli torto in se še potem igrali. Spet sem videl svoje prijatelje, ki so postali moji sošolci. Učenci višjih razredov so nas lepo sprejeli.«

Lara Slokan: »Bila sem vesela, saj so nam učenci višjih razredov priredili lep sprejem s predstavo. Dobili smo tudi torto. Učiteljica nam je dala rutico, kapo in kresničko.«

Alina Slavinec: »Bilo je lepo vreme. Posloviли smo se od vrtca. Spoznala sem nove sošolke in sošolce. Za spomin smo dobili knjigice. Jedli smo torto.«

Rok Ostrc: »Bilo je lepo. Jedli smo torto, dobili zvezke, rutico, kresničko in knjigo.«

Živa Majdič: »Meni je babica kupila šolsko torbo. V šoli smo jedli torto. Pred tem sem v telovadnici dobila za spomin knjigo. Potem smo šli s starši v Ljutomer na igrala in pico. Najbolj všeč mi je bilo, da sem končno šla v šolo.«

Žan Cmagar: »Moj prvi šolski dan je bilo veliko veselje za mene. Prvič sem vstopil v naš razred, spoznal učiteljico in sošolce. Najbolj zabavna in dobra je bila torta in pihanje svečk. V telovadnici sem dobil prelepo knjigo in spoznal prostor, kjer bom teloval.«

Matej Poredoš: »Prvi dan v šoli smo jedli torto. Potem smo šli domov. Z mano sta bila mama in ata. Ko sta v prvi razred šla onadva, sta šla čisto sama. Tudi torte nista dobila. Zgleda, da so bili to neki drugi časi, ko torte niso bile tako pomembne in so bili otroci bolj samostojni - ali pa so morali biti. Mama je hodila v šolo v Ljutomer, ata pa v Ljubljano. Jaz hodim v Ivanjkovce. Mogoče zato nista dobila torte. Vesel sem, da sem v šoli v Ivanjkovcih, ker tu izdelujem, ker je tu knjižnica. Še malo pa bo konec šolskega leta in potem grem v drugi razred. Mogoče bomo spet dobili torto.«

Timotej Novak: »Mama, kdaj grem prvič v šolo?« To vprašanje se je iz dneva v dan ponavljalo. Ko je le prišel ta dan, sem se zjutraj vstal prvi, vse, kar so mi rekli, sem naredil. Zelo mi je bilo lepo, ko smo se zbrali v učilnici. Vesel sem bil sošolcev in sošolk in seveda nove učiteljice. Najbolj sem bil presenečen, ko smo dobili torto. Tega nisimo pričakovali. Po končani prireditvi je morala mama v službo, zato sem ostal v varstvu pri babici in dedku. Ko sta starša prišla iz službe, smo šli na sladoled, na sprehod in se igrali igre. Ta dan je hitro minil.«

Nejc Hojč: »Moj prvi šolski dan mi je ostal v lepem spominu. Sošolci smo se med seboj spoznavali. Predstavili smo se učiteljici. Jedli smo torto in sendvič. Bilo je nepozabno.«

Taras Rajh: »Bil je prvi september. Zjutraj sem vstal zelo srečen. Komaj sem čakal, da vidim spet svoje prijatelje. S starši sem odšel na sprejem prvošolcev. Tam so me zelo lepo sprejeli, to me je zelo razveselilo. Odšli smo v razred, spoznali smo učiteljico Klavdijo in učiteljico Zinko. Na koncu smo se posladkali s torto. Nato smo odšli domov, počutil sem se srečno, veselo. To je bil zame poseben dan.«

Nuša Moravec: »Prvi šolski dan sem dobila rutico, kapo in kresničko. Spoznali smo se z učiteljicami in dobila sem nove prijatelje. Prvič sem videla učilnico, v kateri sedaj učimo. Vstopa v šolo sem se veselila.«

Zala Viher: »Prvi šolski dan je bil poseben dan. Zjutraj me je bilo strah. Spoznala sem nove učitelje in sošolce. Želela sem si veliko novih prijateljev. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se sladkali s torto. Uživala sem tudi v predstavi, ki so jo za nas pripravili starejši učenci. Presenečena sem bila, ko sem dobila knjigo. Doma sem mamoprošila, da mi jo takoj prebere. Popoldne sem preživela s starši, ki so mi pripravili še eno presenečenje. Skupaj smo se odpravili na sladoled in igrala v mestu. Vesela sem bila, da sem obiskala novo šolo in spoznala nove prijatelje. Prvi šolski dan je bil naporen, vznemirljiv in zabaven. Zvečer sem vsa utrujena komaj čakala novo jutro, da si spet optam torbo na ramena in ponosno zakorakam v šolo.«

Tai Novak: »Ati mi je tega dne naredil lepo frizuro. Ko smo prišli v razred, smo dobili sendviče potem še torto. Dobili smo tudi rumene rutke in kapo. Bil sem zelo vesel, da sem začel hoditi v prvi razred.«

Kaja Mar: »Pričakovala sem manj dogodkov, kot sem jih doživela. Prvi šolski dan sta šla z mano ata in mama. Ko smo prišli tja, smo šli najprej v telovadnico, kjer je vsak dobil knjigo z naslovom *Mala muca v knjižnici*. Potem smo se odpravili v razred. Tam smo pojedli torto in obložene kruhke. Bila sem zelo zadovoljna. Potem smo šli domov. Doma smo se fotografirali s šolsko torbo, rutico in kresničko. Fotografirala sem se tudi z mamico, atijem, sestrico, dedijem, babico in muckom. Potem smo šli v Ljutomer v slaščičarno, tam smo pojedli torto in odšli na igrala. Ko se je začelo temniti, smo se odpravili domov in tako se je prvi šolski dan zaključil. Od prvega šolskega dne do sedaj sem se naučila že veliko novega.«

Blaž Petek: »Spominjam se proslave in da sem dobil knjigo in čestitke od ravnateljice. V razred so šli še naši starši, kjer so nas postregli s torto z dvajsetimi svečkami. Popoldan smo s starši odšli na pico in sladoled.«

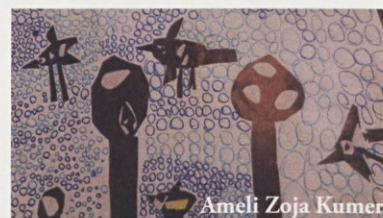
Ameli Zoja Kumer: »Največje presenečenje je bila torta, na kateri smo pihali svečke. Ob sladkanju s torto sem izgubila mlečni zob. Prejeli smo tudi rutice. Doma smo praznovali in jedli pico.«

Taja Trstenjak: »Prvi šolski dan smo skupaj s starši in učiteljicami jedli sendviče in pili sok. Čakalo nas je presenečenje - torta z dvajsetimi svečkami. Za vsakega učenca je bila ena svečka. Dobili smo knjigo z naslovom - *Muca v knjižnici*. Dobili smo tudi šolske rutice.«

Niko Rakuša: »Prvi šolski dan sem bil vesel, malo pa tudi prestrašen. Z mano sta bila ata in mama. Postal sem prvošolec. V šoli smo jedli torto in se igrali. Pozneje smo se z družino kopali na bazenu in cel dan je bil super.«

Marcel Ribič: »Jedli smo torto. Z mano je šel ata. Dobil sem novo torbo in sem bil zelo vesel.«

Valentina Lazar: »Najbolj všeč mi je bilo, da smo dobili torto. Spoznala sem nove prijatelje. Dobili smo novo učiteljico. Tudi v telovadnici mi je bilo lepo.«

MATEMATIČNE DELAVNICE ALI »GREMO SE MATEMATIKO!«

V torek, 29. 3. 2016, smo na naši šoli za vse učence organizirali dejavnosti za razvijanje matematičnih znanj in spretnosti ter logičnega mišljenja. V skupinah smo združili učence 1.-5. razreda ter učence 6.-9. razreda. Učenci so obiskovali različne delavnice. V posebne knjižice so beležili delo v delavnicah in samovrednotili svoj trud in uspešnost pri delu. Na koncu delavnic so učenci izpolnili še izstopne kartice, na katere so zapisali 3 stvari, ki so se jih naučili, 2 stvari, ki sta jih presenetili, in 1 vprašanje, ki ga še imajo.

Delavnice smo pripravili po načelih formativnega spremljanja. In kaj je to »formativno spremljanje«? Formativno spremljanje napredka učenca je »most med učenjem in poučevanjem«, s katerim sledimo petim načelom:

1. Razjasnitev, soudeleženos učencev pri določanju in razumevanje namenov učenja in kriterijev za uspeh.
2. Priprava takšnih dejavnosti, s katerimi je mogoče pridobiti dokaze o učenju.
3. Zagotavljanje povratnih informacij, ki učence premikajo naprej.
4. Aktiviranje učencev, da postanejo drug drugemu vir poučevanja.
5. Aktiviranje učencev za samoobvladovanje njihovega učenja.

Učenci so v procesu učenja bolj motivirani, aktivni in ustvarjalni. Učitelj ne vodi vseh poti, v sam proces aktivno vključuje učence, ki s tem sprejmejo odgovornost za svoje delo in učenje. Zelo pomembna je komunikacija, medsebojni dialog med učenci ter med učiteljem in učenci. Tak način dela terja več časa, je pa učno delo bolj poglobljeno in uspeh prav gotovo ne izostane.

Pri učencih zavestno spremljamo močna in šibka področja znanja. Z njimi se tudi več pogovarjamo o samoocenjevanju znanja in o tem, da tudi sami ugotavljajo, na katerem področju zmorejo več in bolje ter sami iščejo motive za učenje. Z učenci sooblikujemo načrt dela in učenja, kriterije vrednotenja in ocenjevanja, ponujamo raznovrstne izzive učenja ter zbiramo raznovrstne dokaze o naučenem.

Zelo pomemben element formativnega spremljanja je zagotavljanje aktualne povratne informacije o učenčevem učenju, znanju in napredku ter podajanje kakovostnih napotkov in usmeritev, s katerimi spodbudimo razvoj učenja in napredek posameznika.

Andreja Žinko

Učenci 2. razreda so o delavnicah zapisali:

Denis, Anej, Matej, Lan: »Igrali smo se matematične igre. Naučili smo se igrati sudoku. Računali smo in reševali smešne obraze. Iskali smo skrita števila. Izvedeli smo, da je matematika tudi pri športu. Računali smo na poligonu. Naučili smo se matematično pesem Teta matematika. Pri računih in igrah z vžigalicami smo skušali najti več različnih rešitev. Naučili smo se, da je pri matematiki lahko kaj mogoče, nemogoče ali pa zagotovo. Bilo nam je zelo všeč.«

Blaž, Klara, Nika, Samuel: »Lahko smo obiskali 6 delavnic. V drugi delavnici smo reševali soduku, v tretji delavnici smo iskali skrita števila. V četrti delavnici smo se naučili, kaj pomeni zagotovo, mogoče, nemogoče. V telovadnici smo imeli matematični poligon, v knjižnici smo se naučili pesem Teta matematika. V računalniški učilnici smo igrali poučne igre. Zelo nam je bilo všeč.«

Leon, Katja, Amadeja, Nejc: »Obiskali smo šest delavnic. Igrali smo matematične igre, bil je tudi matematični poligon. Vse delavnice so bile poučne in zabavne. Imeli smo se lepo in smo se veliko novega naučili.«

Nelly, Nik, Miha, Gašper P.: »Obiskali smo 6 delavnic. Delavnico smo imeli tudi na hodniku in v telovadnici. Reševali smo sudoku. Iskali smo skrita števila. V računalniški učilnici smo igrali poučne računalniške igre. Imeli smo tudi šahovske igre. Imeli smo se lepo.«

Tai, Luka, Bor, Gašper Š.: »Igrali smo se različne igre. Všeč so nam bile naloge z vžigalicami in matematični poligon. Naučili smo se pesem Teta matematika. Iskali smo skrita števila. Na računalnikih smo igrali poučne igre. V kabinetu smo računali z zabavnimi obrazki. Ni mi bilo všeč v telovadnici, ker sem moral hitro računati. Učenje je bilo zabavno. Počutili smo se odlično in smo bili veseli.«

Mai, Žiga, Julija, Samanta: »Imeli smo delavnice. Ena delavnica je bila na hodniku. Pisali smo v zveščice. Naučili smo se igrati soduku in reševati vesele obraze. Reševali smo naloge z vžigalicami. Naučili smo se poiskati skrita števila in zapeti pesem Teta matematika. Zabavali smo se pa tudi veliko naučili.«

ANGLEŠČINA ZA VSAK DAN

Učenci 1. VIO se učijo angleščino na izkustveni način – to pomeni, da je veliko iger, situacij, ki jih lahko izkusijo v vsakdanjem življenju (trgovina, na igrišču, cesti ...), pri pouku uporabljajo veliko predmetov iz realnega življenja. Učenci so se prav tako navadili, da pri teh urah govorimo zgolj angleško.

Kaj pa učenci menijo o angleščini?

Lara, 1. razred: »Fajn je, ker se smejimo, veliko pojemo.«

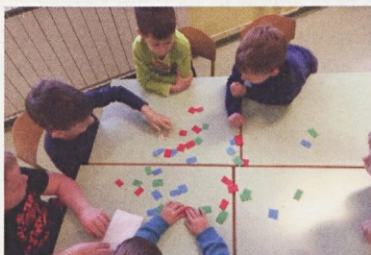
Rok, 1. razred: »Veliko že znam povedati po angleško. Super je, ko na koncu ure vse ponovimo.«

Miha, 2. razred: »Pri angleščini mi je vse všeč. Ko smo se igrali trgovino, mi je bilo všeč, da nismo rabili dati pravega denarja.«

Žana, 3. razred: »Veliko govorimo angleško, pojemo pesmi in se tudi igramo. Tako se naučimo veliko angleških besed.«

Žan S., 3. razred: »Všeč mi je, ker se veliko igramo in ker nas učiteljica vzpodbuja, da ves čas govorimo angleško.«

Teja Fuchs

PIKIN FESTIVAL JE NAJVEČJI DRUŽINSKI FESTIVAL V SLOVENIJI

Že leta 1990 so sodelavci MZPM Slovenije Velenje in Kulturnega centra Ivana Napotnika prvič pripravili nadvse zanimiv, ustvarjalen in živahen dan za otroke. Poimenovali so ga po priljubljeni knjižni junakinji Piki Nogavički. Prireditev je kmalu prerasla v sedemdnevni festivalski dogodek na številnih lokacijah v Velenju in njegovi okolici. Odmevnost festivala se širi že tudi preko meja. Festival ohranja svojo prvotno poslanstvo. Namenjen je družinam, torej otrokom in njihovim staršem.

Dogajanje na festivalu vzpodbuja otroško ustvarjalnost in domišljijo, ponuja številne ustvarjalne vsebine, krepi občutek za človeka in humanost, tke številne prijateljske niti tudi preko meja, usmerja mlade k strpnosti in sprejemanju drugačnosti in utrjuje vezi med generacijami.

Festival že 27 let nudi kulturno vzgojo, izobraževanje in zabavo. Je najbolj prepoznavna prireditev otroške prireditvene dejavnosti v Sloveniji.

Tudi učenci 2., 3. in 4. razreda OŠ Ivanjkovci že vrsto let obiskujemo to veličastno prireditev.

V šoli smo z izdelki, ki smo jih izdelali v delavnicah, slikami in literarnimi zapisi pripravili razstavo, da smo delček tega, kar smo doživeli na Pikinem festivalu, pričarali tudi tistim, ki so tokrat ostali v šoli in doma.

Vodja dejavnosti Andreja Kociper

Luka Lesjak: »Udeležili smo se Pikinega festivala. Zjutraj smo se zbrali v šoli, si vzeli malico in se odpravili na avtobus. Pot do Velenja se mi je zdela dolga. Tam nas je že čakala Pika Nogavička Ana. Pospremila nas je v delavnice, kjer sem si izdelal sneženega moža, borderja in smučarja. Kmalu za tem smo si šli ogledat lutkovno predstavo Svinjski pastir.

Živela je zelo razvajena kraljična, ki ni imela rada narave. Darila, ki jih je dobivala od princa Avgušтина, je metala v stran, ker niso bila iz diamantov. Zato se je princ odločil, da se preobleče v svinjskega pastirja. Izdelal je kroglo z diamanti, ki je bila kraljični zelo všeč. Za kroglo mu je morala plačati s poljubi. Kralj jo je zaradi takšnega dejanja izgnal iz kraljestva. Svinjski pastir ju je odpeljal v revno hišico, kjer je morala kraljična kuhati in pospravljati. Ko je svinjski pastir navidezno zbolel, je kraljična pomagala na sosednjem gradu. Tam so ji povedali, da bo jutri na gradu poroka. Ker je bil svinjski pastir v resnici princ, se je naslednji dan poročil s kraljično.

Na Pikinem festivalu smo se tudi lovili po labirintu. Kupil sem si Ficka in sladoled. Počasi smo se odpravili na avtobus in se odpeljali proti šoli. Imeli smo se lepo.«

Jan Slana: »Zjutraj smo prišli v šolo in si vzeli malico. Potem smo se z avtobusom odpeljali na Pikin festival. Ko smo prispeli, smo imeli malico. Šli smo v delavnice. Izdelal sem si smučarja in človeka iz volne. Ogledali smo si predstavo Svinjski pastir. Videli smo rakuna, papigo, kozo in konje. Šli smo skozi labirint. Pri stojnici sem si kupil Ficka. Slikali smo se v vili Čira-Čara. S sošolci sem preživel zanimiv dan.«

Žana Dokl Jarč: »Tega ponedeljka sem se zelo veselila, saj smo odšli na Pikin festival v Velenje. Ko smo prišli na cilj, nas je tam pričakala Pika Nogavička, ki nas je odpeljala do plaže, kjer smo imeli malico. Razdelili smo se v ekipe in se udeležili različnih delavnic. Jaz sem izdelala črva v jabolku in zapestnice za spomin. Imeli smo nekaj prostega časa za nakup. Sprehodili smo se po Pikini tržnici. Zapela sem pesmico o Piki Nogavički. Tako je bilo našega prijetnega izleta konec.«

Alina Anželj: »Ko smo prišli v šolo, smo si šli po malico. Za malico je bil sendvič, jabolko in voda. Ko smo si vzeli malico, smo šli na avtobus. Avtobus nas je peljal do Pikinega festivala. Tam smo se najedli. Ko smo se vsi najedli, smo šli v delavnice, tam smo izdelovali. Po delavnicah smo šli nazaj na avtobus. Avtobus nas je peljal do gledališča. V gledališču smo si ogledali Svinjskega pastirja. Po predstavi smo šli nazaj na avtobus. Ko smo prišli nazaj na Pikin festival, smo šli na stojnice. Tam smo si lahko kaj kupili. Po nakupovanju smo šli v hišo VILA ČIRA ČARA in potem nazaj na avtobus in v šolo. V šoli so nas čakali starši, kateri so nas odpeljali domov. Tako je potekal naš dan. Ta dan je bil nekaj posebnega.«

Lana Rajh iz Pavlovskega Vrha: »Vtisi ostanejo. Všeč mi je bila vila Čira-Čara. Želela bi si, da bi lahko jahali konje. Želim si še enkrat iti na Pikin festival.«

Patrik Gjerek: »Najbolj zanimivo mi je bilo, ko smo delali izdelke in jedli kokice.«

Žan Sovič: »Meni je bilo všeč, ko smo jedli kokice in lizali sladoled. Želel bi, da bi šli še enkrat na Pikin festival.«

Žan Majdič: »Všeč mi je bilo, da je bila z nami Pika Nogavička in da smo imeli delavnice. Gledali smo tudi živali. Rad bi šel še večkrat na Pikin festival.«

Rebeka Gregorinčič: »Meni so bile najbolj všeč delavnice in predstava Svinjski pastir. Želela bi še enkrat iti na Pikin festival.«

Jan Habjanič: »Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli v vilo Čira-Čara in ko smo gledali predstavo.«

Lana Rajh iz Stretetine: »Jaz se nisem udeležila Pikinega festivala, ker sem bila bolna. Morda me bo na festival enkrat peljala moja sestra Smiljana, ker ona živi v Velenju.«

SMO 4. RAZRED OŠ IVANJKOVCI

Na začetku nas je bilo le 13; 10 deklic in 3 fantje. Vendar se je to tekom šolskega leta spremenilo. Najprej smo prvi šolski dan bili vsi zelo presenečeni, namreč dobili smo novo učiteljico Majo Novak. Kasneje nas doleti še eno presenečenje. V naš razred je na uvajanje prišel novi sošolec Tilen iz Ribnice. Nekaj dni je z nami obiskoval pouk, pridružil pa se nam bo ob koncu šolskega leta ali pa v 5. razredu. Ni minilo veliko časa in spet smo dobili novega sošolca Michela, vendar on je ostal pri nas. Michel prihaja iz Bakovec. In vsi radi poslušamo njegovo prekmurščino ter se ob tem nasmejimo. Ker pa s presenečenji še ni konec, smo v mesecu aprilu dobili še eno novo sošolko Glorio. Ja, res smo magnet za nove učence. Zdaj nas je v razredu že 15. V 4. razredu se zelo dobro razumemo, kljub temu pa pride včasih tudi do sporov, vendar jih uspešno rešimo. Ta razred je kot velika družina, vsi se imamo radi. Letos smo že imeli veliko dni dejavnosti. Hodili smo peš v šolo, imeli kros ter športne in plesne igre. Obirali smo jabolka, spoznali 8 krogov odličnosti, obiskali smo tudi kulturne ustanove v Mariboru, se urili v matematičnih delavnicah ter obiskali Pikin festival. Velikokrat smo tudi nastopali na različnih proslavah ter predstavili krog: *Govori z dobrim namenom* na prireditvi za starše. Deklice 4. razreda smo zelo dobre plesalke in v plesu zelo uživamo. To pa tudi pokažemo na različnih proslavah. V mesecu maju se bomo udeležili OVI, zato se zdaj predano pripravljamo. Smo majhen razred z veliko različnimi karakterji in sposobnostmi.

Anja Lipnik, Taja Kosec in Anemarie Feuš

SPOZNAJTE NAS...

Taja Kosec: tiha, pridna, brihtna, pametna, lepo riše, delovna.

Anemarie Feuš: bistra, pogumna, plesalka, gasilka, dobrosrčna, vedno nasmejana.

Michel Raščan: glasen, razigran, hiter, vesel.

Gloria Lašič: tiha, mirna, prijazna, se rada smeji.

Evelin Husić: rada poje angleške pesmi, obožuje Michaela Jacksona, pridna.

Eva Škrinjar: tiha, mirna, pridna, vztrajna.

Anja Novak: tiha, pridna, prijazna, vzorna.

Žan Brenholc: športnik, aktiven, poskočen, šarmer.

Anja Lipnik: pametna, rada poje in pleše, radovedna.

Anamari Fajfar: tiha, mirna, pridna, vztrajna.

Aljaž Ivančič: maneken, športnik, kihec.

Matej Bratuša: glasen, razigran, bister, glavca.

Tara Lazar: šaljiva, gasilka, rada pleše in poje, glasna, športnica.

Ališa Dogša: nasmejana, glasna, obožuje konje, lepo riše.

Tanja Veldin: brihtna, inteligentna, glasna, vzorna, potrpežljiva.

MI, 5. RAZRED

V 5. razredu je 7 punc in 8 fantov. Radi se zabavamo in igramo, rišemo, barvamo in beremo, nestrpno pa se že veselimo letne šole v naravi, zato ker gremo na morje. Vsak dan se bomo kopali, sladkali s sladoledom in bedeli dolgo v noč. Skratka, zelo se bomo zabavali. V razredu se dobro razumemo. Družni nas prijaznost in pomoč drugemu. Vsi pa imamo radi živali.

Anika Žličar, Anej Fajfar in Martin Dogša

KAKO JE KOKOŠ POSTALA DOMAČA KOKOŠ

Kitajska je izumila rezance, ognjemet in tudi domačo kokoš. Vsaj najdbe kosti kažejo na to, da so bili Kitajci prvi, ki so udomačili kokoš. To je bilo verjetno 6000 let pred našim štetjem. Znanstveno neizpodbitni dokazi udomačitve izhajajo iz doline reke Inda iz časa 2.500 do 2.100 p. n. št. Z Rimljani se je domača kokoš nato razširila čez celo Evropo in iz rimskih časov so se celo ohranjeni spisi o reji kokoši.

Kokoš je žival, ki nese jajca. V Sloveniji poznamo veliko vrst kokoši. Kokoši se prehranjujejo s koruzo, pšenico, travo in črvi. V enem dnevu kokoš lahko znese samo eno jajce. Kokoš mora na jajcih sedeti do 21 dni, da se iz jajc lahko izvalijo piščančki.

Matjaž Magyar

MOŽ PRINESE RACO

Mož prinese raco, žena pravi gos.

Hoj, hoj, ženka moja, naj pa bode volja tvoja.

Hoj, hoj, tika tak, naj pa bo iz race gos.

Mož pripelje traktor, žena pravi plug.

Hoj, hoj, ženka moja, naj pa bode volja tvoja.

Hoj, hoj, tika tak, naj pa bo iz traktorja plug.

Mož si kupi vojko, žena pravi gad.

Hoj, hoj, ženka moja, naj pa bode volja tvoja.

Hoj, hoj, tika tak, naj pa bo iz vojke gad.

Nik Meško, Žan Štuhec, Matjaž Kaučič

ZOBOZDRAVNIŠKI PREGLED

V mesecu aprilu smo učenci 5. razreda imeli zobozdravniški pregled. Zjutraj, ob pol osmih, nas je šolski avtobus odpeljal v Ormož v zobozdravstveni dom. V čakalnici nas je pričakala zdravniška sestra in nas vljudno pozdravila. Eden za drugim smo vstopali v ordinacijo na pregled zob. Za nagrado smo si privoščili sladoled na avtobusni postaji v Ormožu. V šolo smo se odpravili peš. Trdili smo, da se lahko vrnemo v šolo, preden bi nas pripeljal avtobus iz Ormoža. Med potjo smo se smejali in se pogovarjali, opazovali smo naravo in srečevali ljudi iz okolice. Vzeli smo si tudi čas za malico, sladkarije in pijačo. V šolo smo prispeli predčasno in zadovoljni, da nam je uspelo.

Anja Drobnik

KO BOM VELIK, BOM...

Poklic je vrsta dela, ki ga opravlja odrasel človek in po navadi se zanj ustrezno šola. Petošolci razmišljamo o poklicih in predani smo svojim ciljem. Po anketi, ki smo jo opravili, vemo, da bi dve deklici radi postali igralki, ena slaščičarka, ena maserka, ena učiteljica, natakarka in ena trgovka. 3 fantje so se odločili, da bi radi postali kmetovalci, 2 kmetijska tehnika, 1 prodajalec avtomobilov in 2 mehanika.

Vsi se že veselimo svojega poklica. Punce bi rade opravljale izbrani poklic, ker nas veseli delo z ljudmi, fantje pa, ker se jim zdijo zanimivi in ga lahko opravljajo doma.

6 punc se je za ta poklic odločilo samo, 1 punc je to predlagala mama. Fantje so se za izbrani poklic odločili sami.

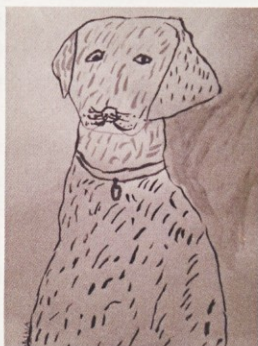
Nina Grašič in Tjaša Slavinec

Katja Pučko, Sončnice

Žiga Brenholc, Sadje

Marina Lubej,
Portret kužka

Žiga Rajh, Črke

Zara Krajnc,
Toplo-hladno

TO SMO MI, ŠESTOŠOLCI

Mi smo razred 6. a,
saj nas vsak že pozna.
Na številnih tekmovanjih srečali smo se, mogoče tudi kje drugje.

V 6. razredu 22 otrok nas je,
to kar precej veliko število je.
Pa ne pozabite,
da za nami učiteljica Zdenka in Brigita stojita in če počí,
še Vesna na pomoč priskočí.

Hočemo, da nas spoznate tudi vi,
zato v tej pesmi vsak predstavi se.
Da v daljni prihodnosti govorili bodo vsi - 6. a najboljši je.

Aneja rada frizerka bi postala,
Lea pa flavto igrala.
Daleja rada s kolesom se vozi,
Megi pa rada se smeji.
Tilen ima smisel za humor,
Tilen 2 pa rad igrice igra.
Maj rad šale pripoveduje,
Domen naš predsednik je,
Matic pravi harmonikaš je že.
Rebeka pa na flavto piha,
Anja po klavirju tipka,
Adrian pa po angleško govori.
Živa psa si želi,
Monika rada križanke rešuje,
Lan pa žvižgati zna.

Glorija rada govori,
Ema pa ima risarske sposobnosti.
Niko za krave živi,
Rok pa komaj čaka na poletje, saj
potem sladoled dobi.
Nadja mačka doma ima,
Marsel najraje nogomet igra.
Kaj pa počne Vanesa?
Riše prelepa drevesa.

Zdaj že dobro nas poznate.
Mi smo pravi geniji,
če v naš razred vstopite,
se od nas genialnosti nalezete.

V razredu imamo različne cilje, vsi pa si želimo postati uspešni in zadovoljni. Pomembno se nam zdi, da se v razredu razumemo, si pomagamo, se spoštujemo, se imamo radi in se zavedamo, da ciljev ne dosežemo z lahko. Z voljo, vztrajnostjo, marljivostjo in poštenostjo bomo pa zagotovo uresničili naše želje in sanje.

Še naprej bomo:
Odgovorno iskali vse možnosti in rešitve.
Pri iskanju rešitev bomo fleksibilni.
Predano pristopili k zastavljenim ciljem.
Upoštevali bomo uravnoteženost in si razdelili naloge.
Živeli bomo v integriteti – živeli bomo naše vrednote in prepričanja.
Govorili bomo z dobrim namenom.
Izkoristili moto TO JE TO in ne bomo zahajali na stranska pota.
Zavedamo pa se, da napake vodijo k uspehu.

8 krogov odličnosti

JUTRANJE VARSTVO NEKOLIKO DRUGAČE

V šoli so marsikomu najljubši odmori, čas, ko ni pouka. Vsi se trudimo, da bi vnašali spremembe in izboljšave. Tako v letošnjem šolskem letu poteka jutranje varstvo po učilnicah in ne več v jedilnici. V jedilnici je bila velika množica in je prihajalo do glasnosti, učenci smo težko pisali domače naloge in se učili. Sedaj so odprta vsa vrata učilnic in učenci se zbiramo kar v učilnicah. Oblika se je izkazala kot pozitivna, saj zjutraj ni slišati nobenega hrupa.

Povprašali smo nekaj učencev, zakaj jim je tovrstna oblika všeč. Povedali so, da je to je dobra ideja, ker se veliko družimo, je veliko tišje, lahko si pomagamo pri učenju, pišemo domače naloge, vadimo za govorne nastope, plešemo, se igramo; pripravimo se na pouk; sedaj se več med seboj pogovarjamo dečki in deklice; zelo zanimiva oblika, ker ne slišimo ostalih, lahko se zabavamo, beremo; več smo skupaj s sošolci ali učenci drugih razredov; med nami je boljša komunikacija, pa še skrivnosti si lahko zaupamo, saj nas drugi ne slišijo; sedaj je manj hrupno, je mirno, prijetno, bolj zabavno; čas pred poukom je zelo prijetno preživeti v šolski knjižnici, kjer beremo, pišemo nalogo, pripovedujemo za bralno značko in uživamo.

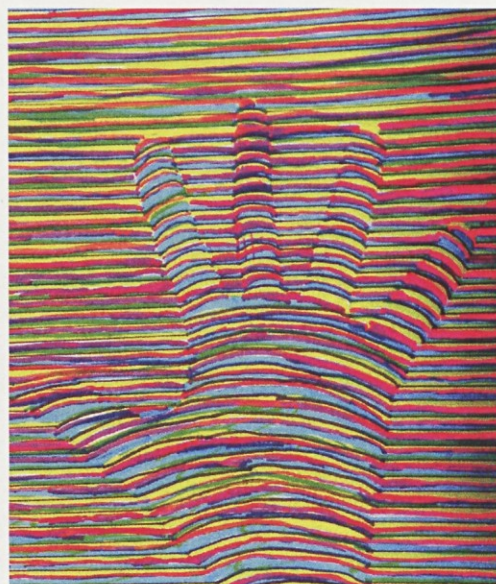
KAJ ŠESTOŠOLCEM POMENI DOMOVINA?

ŽIVA PUKLAVEC: »Kaj mi pomeni domovina? Domovina je tam, kjer živim. Domovina je kraj, v katerem sem se rodila, v katerem živim in v katerem bom morda tudi ostala. Tukaj sem se naučila, kaj pomeni biti prijatelj, kaj pomeni držati obljubo, narediti napako in jo znati popraviti. Domovina so moji prijatelji. Domovina zame pomeni moja država, Slovenija je moj dom.«

ANJA LAZAR: »Zame domovina pomeni dom. Tam, kjer sem se rodila in kjer živim že celo življenje. Tam, kjer stoji hiša, moj dom, kjer živim skupaj s svojo družino. Če se preseliš iz svoje domovine, vedno veš, kam se lahko zatečeš, skriješ v najslabših trenutkih. Domovino enostavno moraš imeti rad, saj ti je navsezadnje dala dom, naravo, polno vsega za preživetje. Nihče ne more pozabiti na svojo domovino, pa tudi če je na drugi strani sveta! Domovina je ena.«

MEGI REPEC: »Domovina dom je moj, tam živim, tam prespim dneve in noči. Domovina dom je moj, tam sem se rodila, tam bom ljubila. Domovina dom je moj, tam bom ostala, tam bom nekaj postala. Domovina je poseben kraj, kraj, kjer živim, kraj, katerega si želim.«

Tudi vam, spoštovani bralci, vam učenci 6. razreda z učiteljicama Zdenko in Brigito želimo, da živite v integriteti s svojimi vrednotami, sledite svojim sanjam, dvignite jadra in potujte naprej. Naj bodo vaši koraki trdni, odločni, pogumni, naj se vaša pot vzpenja, vi pa bodite potrpežljivi in iskreni.

Nadja Vajda, Roka

SEDMOŠOLCI

Mi smo 7. a iz OŠ Ivanjkovci. Smo eden izmed razredov na šoli z več deklicami kot dečki. Deklic nas je 11, dečkov pa je 6. Pravzaprav ima vsak v razredu svojo nalogo, s katero dopolnjuje razred. Če kdo manjka, razred ni popoln. Nekateri poskrbijo za smeh in dobro voljo, nekateri, da ostanemo miren razred, nekateri pa, da ostanemo IN razred,... Vsi smo ponosni na rezultate šolske lige, saj smo zelo dobri in večkrat premagamo tudi starejše in mlajše pri nogometu. Udeležujemo se različnih tekmovanj. Imamo pa tudi dve harmonikašici Evo in Zalo, kitaristko Michelle, violinistko in pianistko Klaro, judoista Nejca, nogometaše in rokometase.

POSADILI SMO VINSKO TRTO

Ko smo bili še šestšolci, nam je bilo zaupano, da ob šoli posadimo vinsko trto. Izkopali smo jame, jih pognojili, posadili trto, postavili smo kole, zasuli z zemljo in zalili. Pri sajenju sta nam pomagala gospa Tanja in gospod Igor. Posadili smo 10 sadik, 4 trte so rdeče, 6 pa je belih. Zdaj smo trto obrezali, da bo lahko obrodila grozdje.

Sara Drobnič in Petra Toplak

NA DNEVU EVROPE V ORMOŽU SMO SEDMOŠOLCI PREDSTAVLJALI DANSKO

V ponedeljek, 9. maja 2016, je v Ormožu pred grajsko pristavo bila prireditev z naslovom Evropska vas. Sodelovale so šole iz širšega ormoškega območja.

Mi smo na naši stojnici predstavljali Dansko. Pred dnevom Evrope smo izdelali plakate, zastavice, knjižna kazala, majhne vikinge in morske deklice. Naslikali smo trolčka in najpomembnejše pravljice danskega pravljicarja Hansa Christiana Andersena - Malo morsko deklico, Deklico z vžigalicami ter Grdega račka. Razstavili smo tudi brošure in knjige o Danski, mline na veter in seveda LEGO kocke. Obiskovalci so pri naši stojnici lahko tudi poskusili zeliščne sirne namaze po danskih receptih.

Bilo je lepo, prijetno druženje med učenci različnih šol in ob tem še spoznavanje značilnosti evropskih držav.

IVA USPEŠNA NA NATEČAJU

Iva Simonič je s spisom z naslovom *MOJA DOMOVINA – OD ZRNA DO KRUHA* sodelovala na literarnem natečaju in prejela priznanje.

Odlomek razmišljanja na Cankarjeve črtice o materi.

...Kruh, nekoč tako dragocen, danes ga je na pretek. Kruh, nekoč izhodišče za pisanje mnogim pisateljem. Prebrala sem črtice Ivana Cankarja z naslovom *Moje življenje*. Vsaka posebej se me je dotaknila, saj večino črtic posveča svoji materi, ki jo je imel neizmerno rad. V vsaki črtici sem se iskala, iskala svoj odnos z mamo in sočustvovala s Cankarjevo materjo. Skrbela je za svoje otroke, jim prinašala kruh....

»Petero nas je bilo. Sedeli smo za mizo in čakali. Spočetka smo se smejali in razgovarjali, nato smo igrali domino, naposled smo se naveličali ter smo umolkneli. Najstarejši sestra je bilo trinajst let, najmlajšemu bratcu pet. V srcih pa smo bili stari: poznali smo skrb in strah.«

Nekoč so bile družine večje. Otroci so bili lačni in so komaj čakali, da mama ali oče prineseta domov kos kruha. Seveda je bil takrat kruh dosti bolj cenjen kot danes, saj so morali trdo garati, da so si prislužili kos kruha. Sedeli so na pečeh in se pogovarjali ter igrali različne družabne igre. Danes so družine manjše. Kruha je na pretek, saj ni več tako drag. Veliko ga je tudi v smeteh, saj ni več tako cenjen kot nekoč. Danes otroci sedijo za računalniki in se bolj malo pogovarjajo in igrajo v naravi. Kako žalostno, da so bili v srcih stari, poznali so skrb in strah, toliko gorja že v otroštvu. Danes si tega še predstavljamo ne, saj brezskrbno hodimo v šolo, za nas skrbijo starši.

»Zunaj je še dremal večer, v izbi je bila noč. /.../ Ali vendar je bil strah v naših zgodaj postaranih izkušenih srcih. /.../ Videli smo življenje in se ga bali.« Včasih je bila revščina, in to so vsaki dan opazili starši in otroci. Zaradi tega so še tako majhni otroci zelo odrasli. Bali so se življenja, ker niso vedeli, kaj jim prinaša. Revščina, lakota, pomanjkanje, trdo delo, to so bili njihovi življenjski sopotniki.

»Saj ne bo konca nikoli! Nikoli ne bo drugače! Mati ne pride, ne prinese kruha – umrimo!«

Otroci so velikokrat obupali. Bili so v skrbeh, da se mati ne bo vrnila in prinesla večerje. Saj takrat je že kos kruha otrokom pomenil ogromno. Marsikdaj niso videli izhoda, pomislili so tudi na smrt, umreti, se prepustiti. Boj, tisti večni boj.

Ko so otroci že odrasli in so razumeli, kako trdo mati gara za kos kruha, so ji bili zato zelo hvaležni. Saj so vedeli, če mati ne bi garala, bi oni bili lačni. Tudi mati je bila zelo ponosna na svoje otroke. Danes je to precej drugače. Otroci kruh mečejo v smeti. In niso tako zelo hvaležni, saj se zavedajo, da kruh ni tako drag in se ga ne zasluži tako težko.

Mati, tako dragocena beseda, toliko lepega pove ta beseda. Mati, ki bi za svoje otroke naredila vse, pa se tega premalokrat zavemo. Mati, ki nikoli ne bi dopustila, da se otroku zgodi kaj slabega. Zato bi večkrat morali svoji mami povedati tisto preprosto besedo »hvala, mama«...

RAKOV ŠKOCJAN

Ponedeljek, 4. 4. 2016

V ponedeljek smo se ob 6:00 zbrali na železniški postaji v Ivanjkovcih. Počakali smo, da so vsi prišli. Tam smo se zbrali starši, otroci in učiteljica. Malce smo še poklepetali in se počasi odpravili proti železniški progi. Posloviли smo se od staršev, nekateri z objemi, drugi pa samo z besedo. Čez nekaj časa je pripeljal vlak, zato smo se vkrcali ter pomahali v slovo. Z vlakom smo se peljali do Ljubljane. V Ljubljani smo se presedli na avtobus in se z njim odpeljali do Rakovega Škocjana, kjer so nas sprejeli odprtih rok.

Povedali so nam nekaj o hišnem redu v domu Rak in nam dovolili, da gremo v sobe razpakirat. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, mi fantje smo se odločili za namizni tenis. Na velikem igrišču so bili učenci druge OŠ. Ker nam je bilo dolgčas, smo šli na njihovo igrišče in jih vprašali, če bi igrali košarko. Kasneje smo se s kolesi odpeljali do Cerknškega jezera. Med potjo smo se večkrat ustavili. Vozili smo se uro in pol. Ob jezeru nam je učitelj povedal nekaj legend o Cerknškem jezeru. Povedal nam je tudi, kako je nastalo in nekaj o požiralnikih. S kolesi smo se odpeljali nazaj v dom Rak. Druga skupina pa je šla na pot k Zelškim jamam. Po večerji smo imeli prosti čas, nato pa večerni sprehod in spanje.

Za nami je bil zelo pester dan, zato smo hitro zaspali. Ponoči pa smo se nekateri prebudili, ker je po smeteh brskal mlad medved.

Alen Vincetič in Denis Škrinjar

Torek, 5. 4. 2016

Jutro se je začelo ob sedmi uri. Šli smo na jutranjo telovadbo, kar nam je zelo koristilo. Po kratkem odmoru smo šli k zajtrku. Nato so se začele delavnice. Prva skupina je šla v Zelške jame, učenci druge skupine pa so kolesarili do Cerknškega jezera.

V Zelških jamah so nam pripovedovali Legendo o zmaju. To je legenda o požrešnem zmaju, ki so mu, da je ostal v jami, metali ovce za hrano v brezno. Pametni pastir je ovčjo kožo napolnil z živim apnencem in jo dal zmaju za pod zob. Zmaj je to pojedel in šel pit vodo. To mu je začelo razjedati želodec. Zaradi bolečine je ponorel in pred smrtjo v jami pustil nekaj sledi, in sicer sled noge ter udarca repa. Iz njega pa so krajan naredili torbe za prebivalce vasi in jim še danes rečejo Torbarji.

Tam smo videli tudi različne druge podobe in skali, kot so slonova glava in zajec. Ob tem smo spremljali reko Rak. Po vsem tem smo si šli še ogledat naravni most. Po odmoru ter počitku se je začela druga delavnica, in sicer smo medvedu nastavili kamero in hrano, ob kateri naj bi ga posneli. Ta kamera se je imenovala foto past. Zadnji dan si bomo ogledali, katere živali smo vse posneli in seveda najbolj čakamo medveda. Po kratkem odmoru smo šli do reke Rak, v kateri smo iskali vodne živali. Vsem najdenim živalim smo določili imena.

Po vseh delavnicah nas je čakal še zabavni večer, za katerega sta točke morali pripraviti obe šoli. Pripravili smo šest točk in to so bile igranje harmonike, vici, ples deklet, aktiviti igra, razumevanje prleških besed in zabavne igre. In tako je bil dolgi dan za nami.

Torkov dan se nam je zdel zelo zanimiv in zabaven. Čaka pa nas še veliko zanimivih delavnic in komaj čakamo na naslednje dneve.

Rok Rubin s sodelavci (Nejc, Žan in Aljaž H.)

Sreda, 6. 4. 2016

Zjutraj smo spet vstali ob 7. uri. Ko smo se oblekli, smo imeli jutranjo telovadbo. Za tem smo se odpravili k zajtrku. Z učenci druge šole smo se podali na 10 km dolg pohod. Med potjo smo se pogovarjali in imeli odmor za malico. Ko smo hodili, smo morali prečkati železnico in glavno cesto. Za tem smo prišli do italijanskih predorov in se po njih sprehodili do udornice. Nekaj časa smo opazovali jamo in poslušali zgodbe, ki so nam povedali učitelji. Na poti nazaj smo v predoru videli tudi netopirje. Čez eno uro smo odšli h kosilu.

Ob treh sta se obe skupini zbrali pred domom. Tam so nam povedali, da se skupini zamenjata. Prva skupina je odšla na lokostrelstvo, druga pa učenje preživetja v naravi. Ko smo šli streljat z lokom, nam je učiteljica razložila pravila in nas naučila, kako pravilno držati lok in streljati z njim. Tam smo poskusili trikrat in na koncu streljali dvakrat za tekmovanje. Kar nekaj naših učencev je doseglo prvo, drugo in tretje mesto. Po tej dejavnosti smo zamenjali skupino. Pri preživetju v naravi nas je učitelj Samo razdelil v manjše skupine. Vsak se je moral odločiti, kdo bo s kom. Skupaj smo bile deklice iz sobe Miške. Učitelj nam je tudi povedal, kakšna drva potrebujemo za zakuriti ogenj. Naša soba ni imela nič za podkuriti (netivo), zato nam je učitelj Samo pomagal, da smo zakurili ogenj. Povedal nam je tudi nekaj stvari, ki jih moramo vedeti, če hočemo zakuriti ogenj. Po končani dejavnosti smo imeli vsi prosto. Dekleta smo igrale košarko, gledale fante, kako igrajo nogomet in namizni tenis. Ko je bil čas za večerjo, so nam povedali učitelji nadaljnja navodila za dejavnosti. Ta večer smo imeli družabni večer, pri katerem nam je učitelj Samo pokazal trike s palico in kako dobiti glavo čez obe roki. Na koncu smo se igrali še zabavno družabno igro s kartami. Ta dan smo gledali še nogometno tekmo z učenci druge šole. Na koncu smo se vsi odpravili v svoje sobe in utrujeni zaspali.

Klara Cimerman in Lara Lesjak

Četrtek, 7. 4. 2016

Zjutraj ob 7:30 smo imeli jutranjo telovadbo. Po telovadbi smo zajtrkovali. Ob 9:30 smo šli najprej na veslanje, kjer nam je učitelj Polde vse razložil. Oblekli smo si zaščitne jopiče in šli v vsak čoln po trije. Najprej smo imeli malo vaj, saj smo veslali samo nekaj metrov stran od obale. Potem pa smo šli veslat malo dalje po reki navzdol in navzgor. Vsem je šlo zelo dobro in nihče ni padel v vodo. Enim je šlo boljše, enim pa je šlo slabše, ampak smo se vsi zelo zabavali in se naučili veslati.

Po veslanju smo šli na pot od Tkalca do kotla, kjer smo si na zidu ogledali okostje zmaja. Po kosilu smo šli na plezalno steno in po plezanju v učilnico, kjer smo si ogledali medvedje šape in različna okostja od živali. Učiteljica nam je pokazala, kako ugotovimo, od katere živali je iztrebek. Po večerji smo si malo pred gozdom prižgali ogenj. Na ognju smo si pekli hrenovke in pri tem zelo uživali. Aljaž nam je zaigral na harmoniko in nekateri smo tudi zapeli. Ko se je stemnilo, smo šli v gozd. Tam so nam dali očala, da nismo nič videli. Med potjo ob napeti vrvi med drevesi, ki smo se je ves čas držali, nam je učiteljica nastavila plišasto igračko, ki je spominjala na medveda. Eni smo se pri tem zelo ustrašili, eni pa so odšli kar mimo.

Aljaž Prijol in Špela Trstenjak

Petek, 8. 4. 2016

V petek smo se zbudili kasneje, za nagrado, za zadnji dan v domu. Tudi jutranje telovadbe ni bilo. Po zajtrku smo se prva skupina odpravila v Brunarico, kjer smo tudi te dni stanovali, in si tam pogledali posnetke, ki smo jih posneli z nastavljanjem hrane živalim, in tiste, ki smo jih posneli v četrtek, ko smo šli na skrito pot v temi, in se jim nasmejali. Druga skupina si je med tem krajšala čas z orientacijskim tekom. Potekal je tako, da nas je učitelj Samo razdelil v sedem skupin. Razdelil nam je zemljevide, kompase in učne liste. Druga skupina za drugo smo se odpravili na tek. Iskali smo točke od 1 do 15, na katerih je bilo zapisano vprašanje. Če smo na vprašanje znali odgovoriti, smo na učni list zapisali odgovor, če pa ne, smo samo prepisali vprašanje. Po končanem teku smo se prva in druga skupina zamenjali. Po menjavi skupin je sledilo kosilo in nato podelitev priznanj. Prejeli smo jih veliko, tudi eno prvo v lokostrelstvu, kjer se je izkazala Klara Cimerman. Po podelitvi smo se stezka poslovili od naših prijateljev iz OŠ Griže. Mi smo v domu ostali še nekaj časa, nato smo se odpravili domov. Po dolgi vožnji smo polni bogatih vtisov prispeli domov.

Katja Dogša in Blaž Fergola

DEVETOŠOLCI

Devetošolcev nas je v razredu 12, in sicer 5 deklet in 7 fantov. Med seboj se kar v redu ujamemo, ampak pride tudi do preprirov. Vsi smo rojeni leta 2001 in po Kitajskem horoskopu smo kače. Kitajci pravijo, da smo kače spretni finančniki in misleci. V tem šolskem letu smo uspešno izvedli božično-novoletni srečelov, prav tako pa dobrodelni koncert.

Ker smo devetošolci, je pred nami zelo težka odločitev, saj se moramo odločiti za naš življenjski poklic. Po osebnem karakterju sem dokaj umirjena, pridejo pa tudi dnevi, ko mi umirjenosti ne bi pripisali. Hitro se naučim novih ročnih del in mislim, da je to ena prednost pri moji odločitvi za poklic. Upam, da mi v življenju uspe. Meni in vsem devetošolcem, ki stojimo na pragu odločanja.

Dominika Novak

TABLIČNI RAČUNALNIK VSAKEMU DEVETOŠOLCU

Na vsakem koraku nas spremlja vedno novejša in sodobna tehnologija. Prav je tako je v šolah pri pouku. Vključevanje informacijsko komunikacijske tehnologije (IKT) v učenje in poučevanje zahteva številne spremembe v šolah, hkrati pa predstavlja velik napredek. OŠ Ivanjkovci je zelo dobro opremljena z IKT, in sicer imamo širokopasovni internet v vseh učilnicah, analogni in brezžični, interaktivne table, LCD-je v vseh učilnicah in v večnamenskem prostoru ter prenosne računalnike. Prav tako se naši učitelji vključujejo v izobraževanje za delo s spletnimi učilnicami MOODLE, vzpostavljena je e-zbornica in e-učilnice za učence. V tem šolskem letu smo začeli z e-dokumentacijo, hkrati pa smo učenci 9. razreda dobili tablične računalnike kot podporo pri pouku in delu doma, saj nam informacijska tehnologija ponuja boljše in kvalitetnejše dostope do znanja, hkrati pa nas učence še bolj motivira pri pouku in pridobivanju znanja.

Devetošolci smo o uporabi tablic povedali, da so zelo uporabne, saj se lahko učimo preko interneta; naložene imamo učbenike in delovne zvezke, hkrati zapiske pišemo s pomočjo tablice; tako so naše torbe lažje, pa še pouk je bolj zanimiv in takoj lahko poiščemo določene podatke; prednost je zaslon na dotik, ne potrebujemo miške in tipkovnice; hitreje lahko pišemo in brskamo po spletu; tablice ponujajo nov stil učenja, več samostojnega dela, ne rabimo hoditi v računalniško učilnico in jo lahko uporabljajo drugi; negativna plat je, ko ne dela wi-fi; ne moreš pozabiti učbenika, manj zvezkov nosimo, lahko utrjujemo s pomočjo e-vaj in prihranimo papir za kopiranje, nemoteno lahko vstopamo spletno učilnice.

Mateja Vidovič

Učenci 9. razreda naše šole so bili tisti, ki so v torek, 1. septembra 2015, prevzeli tablične računalnike, katere uporabljajo za učenje pri pouku in doma, ter jih dobili v izposajo do 15.6. 2016. Vse tablice imajo tudi pripadajoče zaščitne ovitke. Za našo šolo je to ogromna pridobitev, saj nam omogoča sodobnejše delo. Učenci tako poleg vsebin posameznih predmetov usvajajo tudi digitalne veščine, ki so že dandanes nepogrešljive za vsakogar, ki iščejo zaposlitev.

Z uporabo tablic lahko naši učenci raziskujejo, ustvarjajo, se učijo in uživajo v interaktivnem pouku. Zavedati se moramo, da je uporaba sodobne informacijske tehnologije del našega vsakdana. Z uvedbo tablic se je začela uvajati uporaba e-učbenikov in i-učbenikov pri naravoslovnih in tudi družboslovnih predmetih. Tablični računalnik se kaže vse bolj kot nepogrešljiv učni pripomoček, ki ga izkoriščamo pri spletnih učnih gradiv, kot merilno napravo, kot kamero in fotoaparatus, kot nepogrešljivo vez med nami in svetovnim spletom.

Tablični računalnik nam predstavlja odlični učni pripomoček. Z njegovo uporabo se lažje pouk individualizira in diferencira, učitelju pa omogoča takojšen vpogled v uspešnost posameznega učenca.

Vendar tablice ne morejo nadomestiti odnosa z vrstniki in učiteljem – ta je še vedno ključni element pri posredovanju znanja in motivaciji. Lahko pa dopolnjujejo učni proces, kjer je to smiselno in izvedljivo.

Kar zadeva večjo motiviranost učencev pri tabličnem kot pri klasičnem pouku, je potrebno upoštevati dejstvo, da vsaka novost sama po sebi vzbudi radovednost in trenutno poveča motivacijo, v primerjavi z že poznanim.

Ne nasprotujem uporabi informacijske tehnologije pri pouku. Se razume, da moramo biti tako učenci kot učitelji računalniško pismeni, da moramo znati upravljati z moderno tehnologijo in jo uporabljati kot pripomoček. A samo do neke zdrave mere.

Stanka Črček

DELAVNICE V GIMNAZIJI ORMOŽ

Kristjan Jambrško: »Na Gimnaziji Ormož so bile različne delavnice, ki smo se jih udeležili učenci 8. in 9. razreda. Obiskali smo razne delavnice, ki so bile po učilnicah, na koncu pa je sledila najbolj zanimiva delavnica, in sicer planetarij. V planetariju smo bolje spoznali vesolje.«

Andreja Bratuša: »Delavnice, ki smo jih imeli letos, so mi bile še posebej všeč, saj smo si lahko sami izbrali, katerih se bomo udeležili. Udeležila sem se plesne in likovne delavnice, saj mi ti dve področji nekako najbolj ležita. Najbolj sem uživala pri plesni delavnici, ker sem se lahko preizkusila v novem plesu.«

DOBRODELNI KONCERT SVET JE TVOJ

Aleksij Kumer in Kevin Pučko: »Ko smo devetošolci imeli koncert, je bilo zanimivo, ker smo to prvič doživeli in smo bili nase ponosni. Nastopali so Ansambel Opoj, Žargon, Mladika, otroški pevski zbor, zbor Acappela in ansambel Stil. Bilo je zanimivo, ker smo tudi mi nastopili s točko, ki nam jo je pomagala pripraviti učiteljica Maja. Preden smo devetošolci nastopili, nas je začela premagovati trema, ampak smo na kocu bili vsi ponosni, skupaj z učiteljico Majo. Koncert je bil zelo dobra izkušnja. Bilo je zabavno. Devetošolci smo imeli tudi svojo sceno, pri kateri nam je pomagala učiteljica Mojca. Glasbene skupine so tudi odpele svoje točke. S koncertom smo zaslužili kar nekaj denarja in ga bomo verjetno porabili za zaključni izlet.«

Katja Kaučič: »8. aprila smo deveterji z zaposlenimi v šoli in s starši organizirali koncert z naslovom Svet je tvoj, ki je bil vzet iz pesmi Nine Pušlar, Svet je tvoj. Ko smo pesem prvič zaslišali, smo vedeli, da to moramo uporabiti in vključiti v naš koncert. Meseci so se vlekli dolgo in bolj kot se je koncert bližal, vedno več priprav smo imeli, včasih smo celo podvomili, da to lahko sploh izpeljemo, ker nas je v razredu samo 12. Ta koncert nas je zbližal in res smo sodelovali kot razred. 8. aprila smo bili nervozni kot še nikoli, punce smo se uredile in oblekle obleke, dečki pa so bili tako urejeni kot še nikoli prej. Dominika in Matic, ki sta vodila koncert, sta izkoristila vsako minuto, da sta vadila besedilo in se nista dala motiti, mi pa smo ju spodbujali in govorili, da bosta super in naj ne skrbita. Ko se je koncert pričel, mislim, da se nihče ni zavedal, da se po večmesečnih pripravah in organizaciji to res dogaja. Prišel je čas, da smo deveterji nastopili z našo točko in ni bilo nobenega, ki bi skrival, da je živčen. V tistih petih minutah smo bili najbolj združeni do zdaj in ko smo končali, nismo hoteli oditi iz telovadnice, ker je bil neverjeten občutek, kako so ljudje uživali in se smejali našim šalam. Ko smo prišli v zaodrje, pa smo videli učiteljico Majo, ki je najbolj zaslužna za našo točko in naše dosežke. Naslednji so nastopili ansambel Stil, mi pa smo se jim pridružili in z njimi zapeli. Ta večer je bil meni in mojim sošolcem eden najlepših in najbolj čarobnih večerov, katerega ne bomo nikoli pozabili.«

PLES JE OTROK GLASBE, IGRE IN LJUBEZNI

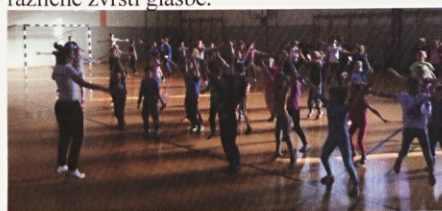
Na šoli poteka plesni krožek, kjer veselje do plesa in veliko ustvarjalnosti ter igre učencev združimo v eno. Plesni krožek poteka v treh skupinah. Mlajša skupina pleše predvsem otroške plesne, srednja skupina spoznava osnovne oblike hip hopa. S starejšo skupino pa smo se letos prvič prijavili na območno revijo plesnih skupin – PLESNE MIGARIJE 2016. Na reviji smo želeli pokazati, da lahko tudi učenci plesno in gibalno prikažemo zgodbo. S plesno koreografijo smo prikazali delčke Pepelkine zgodbe. Od žalostne deklice, ki mora venomer čistiti in ubogati svojo hudobno mačeho, do novice, da se bo le lahko odpravila na pravljični ples. Na koncu koreografije smo prikazali grajski ples, kateri se je končal, ko je ura odbila polnoč.

Učenci plesni krožek zelo radi obiskujejo in soustvarjajo pri idejah. S svojim telesom izražajo počutje ob glasbi in krepijo fizično kondicijo. Za pripravo na PLESNE MIGARIJE smo izvedli tudi nočni maraton, kjer smo se intenzivno pripravljali na revijo ter skupaj izdelali scenografijo.

Mentorica Maja Novak

PLESNE IGRE

Učenci od 1. do 4. razreda smo 22. 4. 2016 imeli športni dan, plesne igre. Cilji tega dne so bili: spodbujati humane medsebojne odnose med učenci in timsko delo, izboljšati gibalne in funkcionalne sposobnosti, izvajati gibanja v različnem ritmu ob glasbeni spremljavi, učenci so razvijali čut za vlogo gibanja in ritma v vsakdanjem življenju ter gibanja posameznih delov telesa, prav tako so spoznali zgodovino glasbe in različne zvrsti glasbe.

Dan dejavnosti je potekal v štirih skupinah. Zjutraj smo se vsi skupaj najprej ogreli s plesalko in trenerko različnih plesov Natalijo Pravdič iz Plesne dimenzije Maribor. Nato pa so učenci nadaljevali z delavnicami. Prva delavnica je bila glasba in ples skozi čas in na koncu še učenje plesa s kozarci. Druga delavnica je potekala v telovadnici z demonstratorji in trenerjem Cheerleader zveze Slovenije. V tretji delavnici so se naučili osnovnih korakov angleškega valčka, v zadnji delavnici pa se naučili dve koreografiji disco dance. Zaključek plesnih iger je bila predstavitev vseh delavnic v telovadnici.

Vsak učenec je na koncu dneva izpolnil tudi izstopno kartico, kjer so ocenili plesni dan. Učenci so bili več kot zadovoljni in želijo si ponovno vitve takšnega dne.

Maja Novak

FOLKLORISTI DOBILI NOVE OBLEKE

Folklor je značilen za naše kraje, in tako jo pridno obiskujemo tudi v šoli. Tudi letos smo se učenci od 1. do 7. razreda zapodili na odre z našo pridno in vztrajno učiteljico Klavdijo Petrovič in pokazali, kaj vse znamo. Mlajšo skupino je na harmoniki spremljala Alina Anželj, večjo pa gospod Marjan. Za naš trud smo fantje in dekleta dobili čisto nove obleke. Z njimi smo se tudi udeležili nastopa v Podgorcih in pokazali splet z naslovom »Ste čule, ste čule!«.

IN KAJ MENIJO UČENCI:

ALINA ANŽELJ: »Bila sem zadovoljna s svojim nastopom, kot po navadi, saj hodim v glasbeno šolo, tam pa seveda imam veliko nastopov.«

TARA TRSTENJAK: »Zelo sem zadovoljna s svojim nastopom.«

ANEMARI FEUŠ: »Nastop je potekal tako, kot smo si ga predstavljali.«

ANJA LIPNIK: »Obleka mi je bila, kot narejena samo zame.«

ALJAŽ IVANČIČ: »Jaz sem se počutil odlično ter ponosno v tej lepi obleki.«

ANJA NOVAK: »Meni se zdi zelo pametno, da smo jih kupili, še posebej za naše fante.«

PATRIK GJEREK: »Ideja se mi zdi odlična, počutil sem se zelo udobno v tej obleki.«

LEA DOGŠA: »Nastop mi je bil res zabaven ter oder je bil odličen.«

ŠPELA ZELENKO: »Bilo mi je super in v čast zastopati našo Osnovno šolo Ivanjkovci.«

Vprašali sva seveda tudi našo mentorico **KLAVDIJO PETROVIČ** za njeno mnenje: »Učenci so se zelo potrudili, v takem kratkem času se toliko naučiti in tudi predstaviti na odru. Jaz sem seveda zelo uživala in bila ponosna na vse po vrsti. Učenci so tudi svoj prosti čas žrtvovali. Tudi komisija je bila zelo navdušena nad nastopom. Glavno je seveda, da smo se imeli fajn.«

Eva Polak in Michelle Bratuša

TEK NA 5 KM, 10 KM, 21 KM! ALI BOMO USPILI?

Udeležili smo se 15. malega maratona v Ormožu. Kljub slabemu vremenu se je prijavilo več kot 250 tekačev. Tekli smo po mestu Ormož, do Lešnice in nazaj. Vsi smo srečni in zdravi prišli na ciljno črto. Kot na vsakem maratonu je bila tudi podelitev nagrad in trofej. Seveda pa tek ni bil vse, tam je bila tudi pogostitev, napitki, proteini in nekaj miz, kjer si se lahko najedel domačega »golaža«. Počutil sem se sproščeno, le zaradi vlažnega vremena je bilo težko dihati skozi usta. Vsi smo na koncu bili zadovoljni z rezultatom, ki smo ga dosegli. Tekel sem z dvema sošolkama in sošolcem ter učiteljico Majo, ki je tudi prejela pokal za 3. mesto. Občutki so dobri, ostaja prijetna izkušnja in čakamo na nove izzive.

David Rajh

SE SPRAŠUJETE OD KOD IME PALMA?

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim ponižnim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi **ljudstvo** ...

ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI...

ŠOLA ZA STARŠE ŽE TRETJE LETO

V skladu z Letnim poročilom za šolsko leto 2012/13, Sveta staršev in Sveta zavoda OŠ Ivanjkovci smo v šolskem letu 2013/14 uvedli Šolo za starše. Šola za starše se izvaja v prostorih šole, v obliki kratkih predavanj ali delavnic, ki jih izvajajo priznani strokovnjaki posameznega področja. Izbiramo teme, katere so bile s strani staršev najpogosteje izbrane. V šolskem letu 2013/14 so predavali Karmen Krabonja, *Kako pomagati otroku do uspeha v šoli*; dr. Zdenka Zalokar Divjak, *Vzgoja za odgovorno vedenje otrok in mladostnikov* ter Radovan Krajnc, *Varnost na spletu*. V šolskem letu 2014/15 nam je predaval Aljaž Tulimirovič na temo *Dobre učne navade – napoved za prihodnost* ter Marinka Bečela na temo *Odgovornost otrok ter pomembnost pravil in mej v družinskem sistemu*. Mag. Alenka Zupancič Danko je predavala na temo *Domače naloge in učenje – kje in kako začeti*. *Pasti sodobne prehrane* je predstavila Valerija Rotar ter predavanje z naslovom *Ko otrok »kuha jezo«* je predstavil Miran Babič. V tem šolskem letu smo gostili Benjamina Lesjaka s predavanjem *Safe.si*; Simono Levč s predavanjem *Vzgajamo samostojne in odgovorne otroke*; Smiljano Petek s temo *Zdrav življenjski slog – gibanje*. Predavanje na temo *8 krogov odličnosti* pa so pripravili naši učenci pod mentorstvom učiteljev. Prav vsi učenci so nastopili na predavanju in z navdušenjem staršem prikazali delček poti, po kateri stopamo. Poudarili so, da odličnost ni popolnost, pač pa, da naredimo iz sebe **največ, kar zmoremo; da damo od sebe najboljše, kar imamo; da damo od sebe vse pri vsem, česar se lotimo.**

Brigita Fridl in Tina Turin Puklavec

GOSTILI SMO DRŽAVNO TEKMOVANJE V ZNANJU IZ VESELE ŠOLE

V aprilu 2015 smo gostili državno tekmovanje v znanju iz Vesele šole. Tekmovalci so prihajali, dekleta smo jih usmerjala v jedilnico. Tekmovanja se je udeležilo 86 tekmovalcev iz 17 šol. Tekmovali so za zlato priznanje in naziv državnega prvaka. Tekmovalce in njihove mentorje sta sprejeli ravnateljica Nada Pignar in mentorica Brigita Fridl. Po uvodnem nagovoru so se tekmovalci razporedili v razrede in pričeli s pisanjem. Vsak tekmovalec je za spomin prejel mapo, kemični svinčnik in kazalo za knjigo, katerega smo ustvarili v šoli. Pogostili smo vse tekmovalce in njihove mentorje. V tem šolskem letu se je državnega tekmovanja udeležila učenka 4. razreda, Tanja Veldin, in dosegla srebrno priznanje, za kar ji iskreno čestitamo in ji želimo v prihodnje še večjih uspehov.

Tjaša Fajfar

POGOVOR S HELENO SRNEC O KNJIGI PRLEŠKA DÜŠA

V šoli nas je obiskala Središčanka, ki je v knjigi *Prleška dūša* skozi teme literarnih ustvarjalcev, povezanih s Prlekijo, opisala Prlekijo in prleškega človeka. Predstavila je knjigo, v kateri so predstavljeni številni literati, zgodovinarji, pisatelji in pesniki, rojeni na prleški zemlji, poudarila je pomen branja in izpostavila, da se ljudje premalo zanimamo za literaturo. Pogovor je bil sproščen, učenci so spraševali, kar jih je zanimalo, ter prebirali odlomke iz njene knjige.

Brigita Fridl

ČASOPIS VRTCA IN ŠOLE

Uredniški odbor: Brigita Fridl, prof., Mojca Grula, prof.

Fotografije: Arhiv šole

Organizacijski vodja: ravnateljica Nada Pignar, prof.

Tiskanje: Založba Rokus Klett

Naklada: 250 izvodov

